

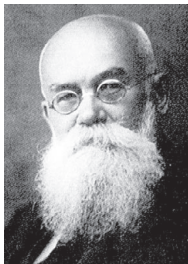

ОТТАВСЬКИЙ ВІСНИК

лютий-березень 2005 ч. 4 ПОДІЇ/ОГОЛОШЕННЯ/РЕКЛАМА

За якихось два з половиною тижні центральний майдан української столиці перестав бути звичайним географічним поняттям. Майдан став явищем. Нині кажуть не лише «на Майдані», а й «під час Майдану», «учасник Майдану», «закони Майдану». У тритижневому проміжку часу спресувалася така кількість подій, емоцій і доль, що їх вистачило б на добрий десяток років життя іншої благополучної європейської країни. Майдан перевернув життя і душі багатьох із нас, примусивши переосмислити власну роль у долі країни. А багатьом просто довів, що в них взагалі є така роль.

Це були три тижні загальної душевної напруги: ми то сподівалися, то розчаровувалися, то впадали в ейфорію, то були близькими до розпачу. Але основним було те, що все це ми переживали спільно, а не, як раніше, кожен у своїй хаті скраю. Люди, які зовсім недавно не мали поняття, де міститься

28 листопада 2004 р. в Києві могло статися страшне побоїще, яке могло перерости в громадянську війну...

адміністрація Президента, Верховна Рада і Кабмін, Верховний суд і Центрвиборчком, стали знавцями географії Києва-офіційного. Громадяни, ще вчора абсолютно байдужі до політики, сьогодні буквально захворіли на неї і вважають свій стан абсолютно природним.

Тоді нам інколи здавалося, що це трохи — і ми не витримаємо таких фізичних і нервових перевантажень. А вже сьогодні нам гостро бракує настільки сильних відчуттів. Ми вже сумуємо за тобою, Майдане! За твоїми очима, за твоїми піснями, за твоїми руками і за твоїм неповторним духом.

Водночас ми добре усвідомлюємо, що обставини, які породили цей Майдан, ніколи більше не мають повторитися. Заради цього, власне кажучи, і були ці очі, ці пісні, ці руки і цей дух. І приводом для того, щоб Майдан зібрався знову, повинні стати не обмануті сподівання мільйонів, а торжество справедливості.

...ця революція перемогла завдяки народному почуттю гумору, висміюванню нашого опонента. Та кількість акцій, які проходили під час революції, свідчить про те, що наш український гумористичний дух не вмер...

“Помаранчева революція”

зменшувала рівень злочинності у Києві

Після закінчення “помаранчевої революції” столичними правоохоронцями зафіксовано різкий зріст правопорушень, у той час як під час проведення у Києві масових акцій протесту кількість злочинів зменшилася майже на 30%, включаючи квартирні крадіжки, вуличні пограбування, які “притаманні великим містам”. За інформацією ЦГЗ, за добу у столиці скоюється близько 200 злочинів різного характеру. Кількість крадіжок набагато збільшилась; правоохоронці фіксують близько 10 пограбувань та 15-20 квартирних крадіжок. Окрім цього, у столиці зросла кількість злочинів, пов’язаних з крадіжками мобільних телефонів, зокрема - у транспорті.

“Поки що залишається незрозумілим, яким чином пов’язані між собою події у державі та ріст злочинів у Києві”, - зазначають співробітники ЦГЗ.

В Україні з’явилась сто шоста партія

Ще одна партія з’явилась в Україні. 106-та за рахунком. Називається вона “Політична Партія “Третя сила”. Згадаймо, що назву “третья сила” використовував у попередній кампанії один із колишніх засновників СДПУ(о) Юрій Збітнев. Крім того, привидом “третьої сили” лякали прибічників Ющенка і Януковича, натякаючи то на Кучму, то на Мороза.

2004 року Мін’юст зареєстрував вісім політичних партій. Загиблий міністр транспорту і зв’язку Кірпа створив партію “Відродження”, а Корчинський - “Братство”. Екс-кандидат на посаду президента Нечипорук створив партію “Народна влада”, а Партію свободи - Марчук. Одіозний нардеп Зубанов заснував Партію державного нейтралітету. Також було створено Соціально-християнську партію, Колгоспну партію України та партію “Народний вибір”. А до 1 січня 2005 року в Україні діяли 104 політичні партії.

“...Такої кількості доброти, щирості, теплоти та уваги я не відчував ще жодного разу. Варто було просто розпочати розмову в вагоні метрополітену, що ти не маєш, де переночувати, як до тебе моментально підходив хтось із киян і пропонував своє помешкання, а окрім того, свою увагу та тепло вечерю.

Окремої розмови заслуговує й Український дім. Не вистачає слів, щоб описати це місце! Ні, не тому, що там годують і там можна перепочити (насправді це також дуже важливо). Там дійсно всі один одному - брати та сестри. Там немає заборон та кордонів, там Тобі раді скрізь і всі. Наведу, до прикладу, одну ситуацію: два студенти з Дніпропетровська присіли на сходах попиту чаю; побачивши це, старенька бабуся, яка сиділа на матраці, скинула із себе куртку та запропонувала її хлопцям, щоб ті не сиділи на бетоні...”

Друзі з Білорусі:

А ў Кіеве між восені вясна

на віншаваньні ад пучіна й Лукашэнькі
 Мы ведаем дзе праўда, дзе мана
 Калі глядзім у свой “гарод” гаротны,
 Калі пахан віншуе пахана
 І бласлаўляе шлях пераваротны.
 Мы ведаем дзе праўда дзе мана,
 Відаць і д’ябал мае тры абліччы...
 А ў Кіеве між восені вясна
 Народ на пляцы... на майданы кліча.
 Вам толькі крок застаўся да відна.
 Вам толькі крок... і мары продкаў – явал!
 А што пахан віншуе пахана –
 Дык гэта ж не народ і не дзяржава!

Сяржук Сокалаў-Воюш.
 23 лістапада 2004 г.

“Спасибі Ахметову та Кучмі, що вони обрали одіозний персонаж, який підняв з колін націю” - керівник проекту “Веселі яйця”.

Польський суспільно-політичний ілюстрований тижневик PRZEKRÓJ (Пшекруй) №49 вийшов з величезним матеріалом про Помаранчеву Революцію в Україні українською мовою. В преамбулі на помаранчевій обкладинці пише українською: “Поляки затамували подих і з захопленням дивляться на піднесення України. Вірять, що переможе Свобода та Відвага. Так, як колись у Польщі.” А сама стаття називається “Україна Свободи”.

“...Szanowni Państwo, Drodzy Przyjaciele!

W tej decydującej chwili jesteśmy razem z Ukrainą i Ukraińcami.
NIE JESTEŚCIE SAMI!!!
 Zapraszamy na wiec z poparciem dla Ukrainy i Ukraińców!
 Godz. 18:00, Rynek Wrocławski.
 Dajcie znać znajomym!
 Nikogo, komu bliska jest Wolna i Demokratyczna Ukraina oraz Wolna i Demokratyczna Polska nie powinno zabraknąć.
 Serdecznie pozdrawiamy
 Urząd Miejski Wrocławia
 Prezydent Wrocławia
 NSZZ Solidarność
 Platforma Obywatelska
 Prawo i Sprawiedliwość
 Kolegium Europy Wschodniej
 Zakład Narodowy im. Ossolińskich...”

“...Побачені цими днями епізоди укладаються у великі фільми. Мене особливо зворушив такий. Мешканці малесенького села серед полів і лісів стоять із прапорами вздовж дороги, якою раз на годину проїжджає якась машина. Не можна заперечити, що вони того дня стояли у центрі Києва...”

...Куплю собі песика, Збудую му буду, Назву Януковичем І копати буду!...

“...- Скільки ще днів треба буде людям стояти на майдані і завдяки яким процесам вдасться отримати перемогу? - У мене є внутрішнє відчуття, що акція наблизилася до вирішальної точки. Друге питання, скільки ще будуть стояти люди. Я скажу по-іншому: ви їх звідси не заберете, навіть якщо скажете, щоб вони пішли. Тут львівські і полтавські ґазди засіли надовго. Вони заклалися в своїх наметах усім необхідним щонайменше на півроку автономного існування. Їх нічим не виженете, навіть якщо завтра хтось вийде на сцену і скаже їхати додому, то ніхто з них не піде. Люди просто золоті...”

“...Полеміка біля залізничного вокзалу між прихильниками Ющенка та Януковича була в розпалі. Особливо вирізнялися двоє чоловіків: одному з них було років тридцять, він був на боці Януковича, другому - більше як шістьдесят, він був прихильником Ющенка. Врешті молодший нахабно заявляє: “Дед, да что ти панимаеш в этой жизни? Живеш у себя на Западе и не знаеш, что такое настоящий труд, ты никогда не работал, в шахте, в забое, в шахте. Паезжай дамой, корми свиней, на большее ты не как я, в забое, в шахте. Паезжай дамой, корми свиней, на большее ты не способен!” Проте відповідь “деда”, мабуть, уперше у житті змусила цього молодика по-справжньому засоромитися своїх слів: “Юначке! Я зараз на пенсії, проте все своє життя я пропрацював шахтарем. Та й на Захід я поїду хіба в гості. (“ОВ”: батьківщина Януковича)...”

“... мені показали один із наметів, котрий займав галицький вуйко Василь. Він був обкладений дровами, а всередині стояли ряди тушонки та варення, примус і стіл. Типова киянка запитувала вуйка Василя: «Чоловіче, що вам принести поїсти?» А він відповідав: «Їжі в нас досить». «А що вам принести попиту?» «Пити в нас досить». «Чоловіче, а що ж вам потрібно?» «Вогнегасник і килим, якщо є». Сміх сміхом, але ці люди в разі потреби були готові залишитися на Хрещатику і пікетувати навіть президента Ющенка за недосконалі укази про підвищення пенсій. Люди приїхали, і цілком серйозно мали намір стояти до переможного кінця. Я розмовляв з хлопчиком із Житомирської області, він показав мені листа матері, в якому є такі слова: «Тебе відправляло все село. Без Ющенка додому можеш не повертатися.»

“ О т т а в с ь к и й В і с н и к ”

Видання Оттавського відділу Української Канадської Суспільної Служби.
 У “Віснику” використані матеріали українських та зарубіжних засобів масової інформації.

Позиція авторів не завжди співпадає з позицією видавців.
 Всі матеріали, реклама, оголошення подаються мовою та правописом оригіналу зі збереженням автентичної орфографії і пунктуації, а також інших мовних особливостей авторів.

Редакція, графічний дизайн та розповсюдження:
 Богдан Малина, Володимир Катрушенко, Михайло Риндзак
 Телефони: (613)843-8206, (613)225-5768 e-mail: tmarta@estart.com
 Поштова адреса: “Ottawskij Visnyk”, 820 Forest St., Ottawa ON, K2B 5P9

“...Недалеко від входу натрапила на, ну зовсім несподіваних людей, іранців. Від подиву я ледь не присіла. Це троє студентів прийшли провідати вже немолодого співвітчизника Алі, який працює добровольцем в охороні містечка. Алі 10 років живе в Україні, і хоче, щоб його маленькі діти, а також всі українці жили у справді вільній державі на демократичних засадах. Тому він не може стояти осторонь і спостерігати, а допомагає чим може...”

“...25 вересня, в Йом Кіпур, у Судний День, прийшовши до синагоги, я запитав рабина: «Чи можна рабинови молитися в синагозі за гоа, за християнина?» – «Можна, – відповів він. – Як звуть цю людину?» – «Віктор, син Андрія». – «Я розумію, про кого йдеться», – сказав рабин. І звернувся до Бога з молитвою. І староеврейською мовою попросив Бога дати здоров'я Вікторові, синові Андрія – Вікторові Андрійовичу Юценку. В Судний День – день, коли Бог підписує вирок людям. «Хатіма това, Вікторе Андрійовичу, – доброго підпису», – подумки побажав я. Того дня Віктор Ющенко перебував у віденській клініці. І ось – він повернувся в Україну. І зустрівся з ним, стати пліч-о-пліч із ним приходять сотні тисяч людей.

Під час війни мама й бабуся Віктора Юценка в його рідному селі Хоружівка, що на Сумщині, переховували трьох жидівських дівчат. Півтора року. Ризикуючи власним життям. Вони рятували жидівські душі. Історія цієї родини багато чого вчить нас усіх. Станьмо ж пліч-о-пліч з їхнім сином і онуком, станьмо пліч-о-пліч із нашими братами-українцями – аби рятувати Україну...”

– **Мойсей ФІШБЕЙН,**
член Українського центру Міжнародного Пен-клубу
та Національної спілки письменників України,
лауреат премії ім. В. Стуса

Вперед до перемоги! Заходимо у приміщення Верховної Ради

“...О шостій годині ранку від Українського культурно-освітнього центру з міста Філадельфія штат Пенсільванія на голосування поїхали перших два автобуси з виборцями у кількості 100 (сто) чоловік. Вже о 8-30 ранку ці автобуси були під будинком консульства України у Нью Йорку, хоч відстань між цими містами дорівнює 160 км... ..До офіційно зареєстрованих 4000 виборців, добавилося ще тисяч зо дві. Прикро й з боєм у душі приходилося споглядати некомпетентні відповіді на питання виборців членів виборчої комісії. Усі люди висловлювали думку, що це все робиться навмисне і владні структури не поворушили навіть пальцем, щоб організувати додаткові виборчі дільниці на теренах США. Також знаково те, що до Нью Йорка збиралася сила-силенна народу, а стільки ще їх не змогло приїхати. Українці тут, у США, не байдужі до своєї матінки незважаючи навіть на слова гаранта Кучми, що за кордон повійжджали одні покидьки...”

“...28 листопада 2004 року о 22.00 на базі Міністерства внутрішніх справ України, розташованій за межами Києва, прозвучав сигнал тривоги, за яким понад 10 тис. співробітників міліцейських спецпідрозділів сіли в спеціально підготовлені автомобілі. Того вечора в Києві могло статися страшне побоїще, яке могло перерости в громадянську війну...”

“...Три тижні назад я говорив своїм родним, знакомим, друзям, що, в случае если всё таки власть наберётся наглости и фальсифицирует выборы, то у меня не останется выбора кроме как эмигрировать из Украины. Хочу подчеркнуть, что агитировать мне никого не приходилось! Все, кого я знаю голосовали за Ющенко. Абсолютно все!
Прошла неделя, в понедельник все мои родные и друзья с замиранием сердца ждали объявления результатов...
Дождались.

Но знаете вместо страха и желания бежать появилось новое чувство! Наверное, я не один! Почему я так решил? Всё очень просто! Буквально за несколько часов на Майдан приехало более 50 000 чел., к вечеру 250 000. В среду я то же был там. Вся предистория связана с одной единственной мыслью которую я хочу, изложить Вам. Я не революционер, не радикал, не экстремист. Я простой среднестатистический гражданин своей страны. Хочу повторить это еще, раз **СРЕДНЕСТАТИСТИЧЕСКИЙ ГРАЖДАНИН СВОЕЙ СТРАНЫ!!!!** К моему великому счастью я понял это до того, как попытался покинуть СВОЮ РОДИНУ. Теперь я понимаю, что “Я не один”. Теперь я верю, что не имеет значения украинец ты, русский или еврей. Теперь, когда МОЯ страна поёт МОЙ гимн у меня на глаза наворачиваются слёзы.

К сожалению, я не могу быть на Майдане постоянно. Но, если МОЕЙ СТРАНЕ будет необходимо, то уверен, что сотни тысяч таких как я, среднестатистических граждан сделают всё, чтобы наши дети гордились УКРАИНОЙ, как мы!!!!
С уважением, Андрей, г. Винница”

“...Команда Юценка домоглася відставки Януковича. Без КПУ, яка просто не прийшла до парламенту у середу. Гордим символом патріота-комуніста у цьому секторі сидів одинак Борис Олійник. “Народ не візьмеш на макуху, він зоддала розрізнить чин, і хто є син його по духу, і хто по духу сучий син!” - зачитав вірша Олійник і попросив відкликати його голос, відданий напередодні за контрреволюційну постанову про відміну рішення щодо невизнання Януковича президентом...”

Єгипет. За свої тисячоліття Сфінкс бачив багато, а тепер і “помаранчевих” українців

“...Lublinianie pokazali, że solidaryzują się z Ukrainą. Ponad 30 tysięcy osób przyszło na sobotni koncert na placu Zamkowym, by zmanifestować swoje poparcie dla tych, którzy walczą o demokrację. - Jesteśmy z wami - krzyczały tłumy
W jedności siła! Lublin z Ukrainą! Wolność Ukrainy jednością Europy! - te i inne hasła wyświeatły się na telebimie w trakcie koncertu. Ludzie szaleli i skandowali swoje poparcie dla sąsiadów, machając pomarańczowymi flagami i szalami. Ludzie trzymając się za ręce, tańczyli i śpiewali z muzykami. - Jesteśmy z was dumni. Wasza obecność jest dowodem na to, że nie jesteście obojętni wobec sytuacji na Ukrainie. Ukraina potrzebuje Polski, a Polska Ukrainy - mówił ks. Stefan Batruch, proboszcz parafii w Lublinie, inicjator imprezy. Specjalne przesłanie abp. Józefa Życińskiego dla uczestników koncertu przekazano na telebimie. Wolontariusze zbierali do puszek datki dla ukraińskich zwolenników opozycji. Jedną z wolontariuszek była Elzara Bekirova, ukraińska Tatarka, która studiuje na KUL: - Wiem, że jestem wśród przyjaciół. Razem jest nas dużo i nie da się nas przewyciężyć - krzyczała z radości...”

Не завжди Шевченко чи Тарас є символами України

Шевченка зробили золотим, хоч він і "змусив плакати свій народ"

Форвард італійського "Мілану" та збірної України Андрій Шевченко став володарем престижної європейської футбольної нагороди "Золотий м'яч". Звання щороку вручається кращому футболісту Європи, який присуджується журналістами провідних європейських видань і організований журналом "France Football".

Як відомо, Шевченко під час передвиборчої кампанії в Україні агітував за Віктора Януковича. Його слова на підтримку Януковича були в буклетах, а перед другим туром Шевченко звернувся до українців з телезверненням. Під час матчу "Мілан" - "Шахтар" на трибунах міланського стадіону вболівальники вивісили плакат "Андрію, твій вибір змусив плакати твій народ!".

Свою Україну любіть!
Любіть її... во время люте

M. Melzenko

Політична ломка

У вирі передвиборчих пертурбацій найпотужніший вибух емоцій спровокувала новина про те, що Тарас Чорновіл несподівано забавжати стати прем'єрським радником. Хоча чи так уже й несподівано?

Дозволю собі зробити невеличкий ретроспективний екскурс, використовуючи епізоди із недавнього життя Тараса В'ячеславовича. Ожж, весна 2000 року. На майдані перед пам'ятником Шевченкові у Львові проходить траурний мітинг, присвячений річниці загибелі Чорновола-старшого. Жінки в чорних хустках, немов ікону, тримають у руках портрети В'ячеслава Максимовича. На очах присутніх сум за втратою для демократичної громадськості й надія, що смерть головного революціонера сучасності не була марною, що за неї хтось зазнає страшної помсти. Люди ніби очікують дива, другого прищестя. І вони не будуть розчаровані.

Біля трибуни я помітив Чорновола-юніора. Скромний і тихий, так ніби він узагалі випадково потрапив на все це гучне дійство. Я підхожу до нього, аби взяти інтерв'ю для радіо. І тут жінки, що стояли найближче до нас, почули наш діалог і зрозуміли - це Він, Син В'ячеславовий. З криками Please you чи щось на зразок того жінки кидаються в наш бік, відтісняють мене глибоко на маргінес подій і мало на вклякають перед Тарасом. Не тим, що пам'ятник, а живим - з тіла та крові. Не пам'ятаю, як він потім зумів викараскатися із цієї ситуації. Та й не важливо це. Головне, що тоді стало зрозуміло: політична кар'єра Чорновола-юніора має знамениті перспективи. І робити йому майже нічого не треба, принаймні не припускати помилок, аж надто грубих.

Друга подія відбувалася через півтора року на іншому континенті. У складі делегації парламентаріїв та журналістів ми з Тарасом прилетіли до Вашингтона на українсько-американську конференцію. А варто нагадати, що це був кінець вересня 2001 року і все відбувалося у нервовій атмосфері. Очевидно, саме через надмірне перенервування організатори конференції щось випустили з уваги, щось недогледіли. Одно слово,

номер у готелі для Чорновола виявився неоплаченим. Консьерж запропонував Тарасові заплатити самому. Той особливо не впирався. Але почувши ціну, сором'язливо спитав, а чи немає дешевших номерів, оскільки \$150 за добу йому не зовсім по кишені. Що ж, із хлопцем все гаразд, подумав я тоді. Він не належить до тих депутатів-хапуг, які незалежно від своєї політичної орієнтації можуть позмагатися статками з американськими колегами. Тоді проблему вирішили легко. Щойно дідусі з діаспори зачули, що у Чорновола фінансові складнощі, як почали наперебій пропонувати вмісти своїх кишень.

Це вкотре мене переконало: популярності Тарасові не позичати, що в Україні, що в діаспорі. Майструй собі кар'єру і чхай на проблеми. Хочеш депутатом - легко, мером - теж дитячі забавки, губернатором (коли ця посада знову стане виборною) - чому б ні, лише обери, яка галицька область тобі більше до вподоби.

І було б воно все добре, якби років півтора-два тому не почалися творитися з Тарасом дивні речі, які б можна було обізвати "ломкою", щоправда, радше зовнішньою, аніж внутрішньою. На тлі своєї послідовної антивладної налаштованості він щоразу активніше починає запускати стріли критики в бік опозиції, а особливо часто в груди її лідера Ющенка. Хоча тоді він ще залишався провідним членом команди Віктора Андрійовича. Зрозуміло, що критика повинна лише зміцнювати чесного політика. Утім дуже вже підозрілою виглядала насолода й упертість, з якою Тарас робив свої закиди. "Сміття треба виносити з хати," - стверджував він, якимось зовсім забувши, що охочих зробити і поза межами опозиції більш ніж достатньо. Водночас досить провокативними виглядали натяки Чорновола про бажання взяти участь у виборах президента. Виникало щоразу більше підозр, що його таки "ламають". Хто саме, якими засобами? Про це ми можемо лише спекулювати. Але було зрозуміло, що "тніло щось у королівстві данським". І поки ми, замість нього, вирішували питання: бути чи не бути - він почав робити свої хитрі ходи конем.

Вихід Чорновола з фракції "Наша Україна" був настільки ж несподіваним, наскільки й логічним. Хоча й у фракції "Центр" він міг би бути корисним демократичному руху. Але Тарас на цьому не зупиняється і проситься в радники до Віктора Януковича...

У деяких коментарях до цієї не надто радісної події можна було прочитати таку думку: політтехнологи Януковича нічого тупішого не могли придумати, аніж змусити Чорновола "засвітитися". Якщо раніше він, мовляв, міг критикувати Ющенка і при цьому залишатися відстороненим арбітром, то тепер всі нібито зрозуміли, що його куплено.

З одного боку, це правильно. Але з іншого... Пригадую історії, які любить розповідати мій знайомий - судмедексперт в одному з районів. До нього часто приходять жертви побутового чи кримінального насилля. Побиті й звалтовані, стікаючи кров'ю й слізьми, просять допомогти покарати винних. Але не минає й доби, як ті самі люди прибігають знову, ще не очунявши від страждань і болі, та просять віддати їхні заяви назад. Різниця між першим і другим приходом становить від 20 до 200 доларів, залежно від важкості травми та впертості позивача. "От така ім ціна, тож нехай їх б'ють та гвалтують", - такими словами зазвичай закінчує мій знайомий свої оповідки.

Любка ПЕТРЕНКО

**Форум дослідів
історії УПА**

Forum for Studies
of the History of the UPA

ЄВГЕН ШТЕНДЕРА
головний редактор

e-mail: litopys@mondenet.com
tel: (613) 726-3187

запрошуємо відвідати нашу сторінку на Інтернеті
www.mondenet.com/~litopys або www.lviv.ua/litopys

Євреї і українська революція

Газета Haaretz, Ізраїль. (скорочено)

У обох таборах претендентів на посаду президента України – прем'єра Віктора Януковича, якого підтримував Кучма та Путін, і його суперника Віктора Ющенка - низку високих посад обіймають євреї: вони стверджують, що кандидат, якого вони підтримують, доброзичливо ставиться до євреїв і навіть до Ізраїлю. Сьогодні понад 60% українських євреїв мешкає на Сході. Здебільшого це пов'язано з двома причинами: по-перше, через інтенсивну індустріалізацію, яку проводили у Східній Україні в радянські часи, там створювали більше робочих місць, а по-друге, від 1970-х років багато західноукраїнських євреїв емігрувало в Ізраїль. Після розпаду СРСР іншим популярним напрямком для еміграції стала Німеччина, і сьогодні в багатьох містах і селищах Західної України євреїв залишилося менше.

Східноукраїнські євреї стверджують, що сьогодні на заході країни антисемітизм відчутно більше, аніж на сході. Під час першого туру виборів голоси євреїв розподілилися між двома кандидатами приблизно порівну. Проте, на думку багатьох спостерігачів, більшість молоді та людей з вищою освітою в Україні голосувала за Ющенка. Звідси можна зробити висновок, що такі ж настрої панували й серед усіх виборців-євреїв: їхній рівень освіти перевищує середній у країні. З іншого боку, виборцям-євреям добре відомо, що багаті представники їхньої громади, які фінансують основні напрями її діяльності, підтримували президента Кучму та проросійськи налаштованого Януковича, і це, безсумнівно, теж впливає на їхні настрої.

Один із чільних прихильників Януковича - єврей-бізнесмен Віктор Пінчук, який одружений з донькою Кучми. Пінчука - депутата парламенту від керівної партії "Трудова Україна" - вважають лібералом, він має гарні контакти у Сполучених Штатах. За деякими повідомленнями, під час виборчої кризи Пінчук сприяв досягненню компромісу між протидіючими сторонами, щоб запобігти розколу країни. Серед євреїв, які підтримують Ющенка, варто назвати депутата парламенту Едуарда Гурвіца - колишнього мера Одеси. Загалом в українському парламенті є 12 депутатів-євреїв, і їхні симпатії порівну розділилися між кандидатами.

Вважається, що більшість євреїв у обох таборах зацікавлена у зміцненні зв'язків із Заходом, щоб звести бар'єр перед антисемітськими тенденціями в країні. "Сьогодні в усій Україні є прихований і глибоко вкорінений страх перед антисемітизмом", - стверджує головний рабин України Блейх. Коли євреї довідується, що вулиця одержує нову назву на честь Степана Бандери (українського націоналіста, чий військовий формування під час Другої світової війни боролися проти росіян і одночасно винищували євреїв), його охоплює жах. Він волів би, щоби вона залишалася вулицею Леніна.

Водночас самого Ющенка ніхто не звинувачує у схильності до антисемітизму. На мітингу, що відбувся на початку грудня на головній площі Києва, він навіть заявив, що його батька як військовополоненого ув'язнили в "Освенцимі", і на його руці витатували табірний номер.

Кілька єврейських організацій призупинили свою діяльність, поки не буде припинено зіткнень між представниками двох таборів. Це стосується й студентської організації "Бейт Гілеель": її клуб розташований на головній площі Києва. Директор організації закликав студентів-євреїв залишатися вдома й не брати участі в демонстраціях.

ЩО ОБИРАЮТЬ УКРАЇНСЬКІ НІМЦІ?

Зізнаюсь чесно: я аж ніяк не очікував, що українську публіку на Нордрайн-вестфальщині так міцно зачепить хвиля виборчої активності. Був приємно враженим, побачивши, як перед консульством у Ремагені (де розташована закордонна дільниця № 63) виникла така досить нівроку черга тих, хто бажає скористатися своїм конституційним правом.

31 жовтня місцеві українці були налаштовані рішуче. Студенти, інженери, науковці, так звані "о-пе-медхен" та інші ринули до виборчих скриньок. І зовсім вони не виглядали зомбованими, а радше національно чи державно стурбованими. Навіть незважаючи на те, що більшість із них розмовляла російською. Згідно з офіційними даними, в Німеччині за Ющенка проголосувало приблизно 70 відсотків виборців, за Януковича - 20.

Загалом результати оптимістичні. Хоча не всім зрозуміло, звідки ж узялося тут, у Німеччині, цих аж 15 (щонайменше) відсотків прихильників Януковича. Відповідь проста - це ті, кого дуже влаштує утримування різниці між рівнями життя в Західній Європі та Україні. З місячною платнею чи пенсією в кишені вони можуть інколи приїжджати до свого колись рідного міста й удавати там із себе багатих вуйків зі Заходу. І Янукович тут як ніхто підходить, аби ця різниця залишалася. Може, вони теж вважають (і не безпідставно), що з президентом Януковичем між Україною та Європою знову виникне "залізна завіса", й тоді до Німеччини прибуватиме щораз менше конкурентів, які б теж претендували на соціальну допомогу чи місце чорнороба. Що ж, кожен шукає свого щастя так, як йому дозволяють доля та сумління.

Л. ПЕТРЕНКО, Бонн

Пожертва на підтримку Оттавського відділу Української Канадської Суспільної Служби

Моя пожертва \$ _____
Enclosed is my donation for Ottawa UCSS

Ім'я та прізвище: _____
Name

Адреса: _____
Address

Підпис: _____
Signature

Чеки з поміткою "На Оттавський відділ УКСС" просимо висилати на адресу:
Cheque enclosed payable to UCSS at Ottawa sent at:

UCSS Ottawa Branch, 820 Forest St., Ottawa ON, K2B 5P9

Жертводавці одержать посвідку для звільнення від податку за пожертву більше \$15.00
Receipts will be issued for donation \$15 or greater

- Прошу вислати посвідку для податку Мені не потрібно посвідки
Please send me an income tax receipt I do not require receipt
- Прошу оголосити моє ім'я і даток у списку жертводавців Не оголошувати

Наші жертводавці
Теодор Шумовський - \$20
Марія Стадник - \$20

Революціонери всіх країн - єднайсь!

Протестанти на майдан "підтягнулися" з Грузії, Польщі, Білорусії, Росії, Німеччини і... Нової Зеландії... Чопик Марія з Івано-Франківська виглядає, як звичайна пенсіонерка, що приїхала до онуків у столицю. Запнута теплою хусткою з торбами у обох руках, вона підійшла до мене, питаючись де в центрі є хороший взуттєвий магазин.

Про те, що бабуся підтримує демонстрантів, свідчила хіба яскрава помаранчева стрічка пришпилена на грудях. І лише згодом вона розповіла, що живе в наметовому містечку разом зі своїми онуками, бо самих відпускати було якось страшно, хоч уже й дорослі. На мій подив чи не важко їй, пенсіонерці, на рівних вистояти разом із молоддю віджартується - "та хіба ж одна я тут така".

В містечку пані Марія знайшла своїх однолітків із Одеси, Харкова, Львова. Втім, як з'ясувалося, пощастило не одній їй. Щодня на майдані демонстранти знаходили собі нових друзів і то не тільки серед українців. Щодня до українців приєднуються закордонні гості.

Іноземці, які поставили свої намети в містечку радо знайомляться з протестантами і гаряче їх підтримують. "Я тут за весь український народ і бажаю вам сонця, бо у вас таки зимно", - віджартується 28-річний поляк Міхал Мандріла з польського містечка Песечно. В Україну він приїхав до свого товариша. Каже, що так само вчинило ще щонайменше 700 поляків.

А от грузин Ваню Кіташвілі заради української революції вдома залишив дружину з 11-річною донькою та трирічним сином. Разом з ним поїхало ще як мінімум 15 представників від його країни, але ніхто не збирається повертатися додому, доки не відсвяткує перемогу з українськими братами.

Адже вдома вікторію вони вже здобули - ще рік тому. "У нас революція відбулася десь в цей же час, що і у вас. І знаєте в ній брало участь лише 20 тисяч чоловік, а у вас тут така сила народу збиралася", - дивується Ваню. І додає, що єдиною перевагою картвельської революції було відносно тепло. "У нас такого морозу не було, та й не може бути, бо зими в Грузії не такі холодні", - каже він.

А от "сябри" із сусідньої Білорусії, для того щоб підтримати українців ризикнули навіть власною безпекою. Серед екстремалів Зміцер Мацельський та Алесь Каліта. Хлопці розповідають, що на кордоні білоруські митники затримали їх автобус і переписали прізвища всієї молоді, що була в салоні. "По нас видно для чого ми сюди їдемо - на багатьох навіть помаранчеві стрічки були. А ваші митники лише посміхнулися один одному й кажуть: "Ти глянь півавтобуса на майдан їде", - діляться хлопці. Втім, про свій вчинок не жалкують - на Хрещатику вони знайшли справжніх друзів.

Вони покликали нас в гості. Спеціально для нас накрили стіл, подаруночків якихось на пам'ять дали. Українці, взагалі, дуже класні люди, тут на кого не подивився на майдані всі усміхнені, відкриті".

Так само добре про українців відгукується 31-річний новозеландець

Джоно Міле. В Україні він ось уже кілька місяців. З Джоно ми познайомилися біля Кабміну, де він разом із демонстрантами ніс прапори іноземних країн, які підтримали ющенкоців до Верховної Ради. Останні десять років Міле жив у Сіднеї (Австралія) і працював вчителем початкових класів. Тож до України новозеландця "занесло" цілком випадково. "Мені запропонували сюди приїхати волонтером від благодійної організації, і я погодився", - посміхається він.

І хоча в Україні Джоно лише десятий тиждень він переконує, що за цей короткий час встиг закохатися в нашу державу і - побувати у наметовому містечку. "Там дуже хороша саморганізація людей і головне, що всі українці, які стоять там шукають правди, мабуть, тому ви настільки дружні", - каже він. І вимовляє першу свою українську фразу: "Бо ви разом".

34-річний Владислав Коміренко підхоплює слова іноземця. Останні 7 років киянин Влад живе у Німеччині, де студіює образотворче мистецтво, тому з повною упевненістю заявляє, що солідарні не тільки українці. "Вся Німеччина нас підтримує, - починає свою розповідь він - Українські дівчата, які їхали на німецький мітинг в підтримку української опозиції, розповідали, що вони проїхали всю Німеччину на потязі безкоштовно. Вони просто показували свої помаранчеві стрічки, і німці-кондуктори не брали з них гроші.

Те саме було зі студентами, які добиралися на мітинг до Європейського парламенту в Брюсселі. Коли колона з автобусів йшла через Бельгію, бельгійці зустрічали на вулицях українські автобуси з помаранчевими прапорами! Вони знають про те, що тут відбувається і підтримують нас!". До речі заради революції Владислав навіть взяв у своєму університеті академвідпустку. Тож навчання сподівається продовжити лише в наступному році.

23-річний філолог Андрій Федоркін із Пітера на майдані вже шостий день. Його намет легко впізнати по таблиці: "Санкт-Петербург: ФИЛФАК". Андрій академвідпустку не брав і тепер хвилюється за сесію, яка вже на носі й до того ж остання. "Ну, я в принципі знав, що у вас тут відбувається, але не думав, що все буде аж так масштабно, а приїхав я просто до друзів. Деякий час я намагався зберігати нейтралітет, просто дивився на те, що відбувається на майдані, а потім зрозумів, що так більше не можу і так більше не можна. І поставив свій намет...".

Тетяна Харченко

У Мукачевому біля будівлі міської ради встановили пам'ятник Невідомому бандиту. Місцеві мешканці пояснили, що він нагадуватиме їм про скандальні торішні вибори міського голови Мукачєвого та найбрудніші в історії України вибори президента.

Невідомий правопорушник - заввишки у два з половиною метри. З його кишень стирчать зім'яті папірці, що символізують вкрадені виборчі бюлетені, а під ногами у нього Конституція України. Ідея створення пам'ятника належить депутату Володимирі Яворівському.

Ця львівська жінка знає, що робить!

**ЧИТАЙ І РОЗПОВСЮДЖУЙ НАШЕ!
БО ЯК НЕ ТИ, ТО ХТО?!**

Пожертва на підтримку "Оттавського Вісника"

Моя пожертва \$ _____

Ім'я та прізвище: _____

Адреса: _____

Підпис: _____

Чеки з поміткою "На *Оттавський Вісник*" просимо висилати на адресу:

Ottav'skyj Visnyk, 820 Forest St., Ottawa ON, K2B 5P9

Жертводавці одержать посвідку для звільнення від податку

- Прошу вислати посвідку для податку Мені не потрібно посвідки
 Прошу оголосити моє ім'я і даток у списку жертводавців Не оголошувати

Львів'янин Василь Вірастюк - найсильніший у світі

Український богатыр Василь Вірастюк посів перше місце на змаганнях WORLD'S STRONGEST MEN, що відбулися у Панамі. Володаря цього титулу офіційно вважають найсильнішою людиною у світі.

Турнір WORLD'S STRONGEST MEN є найпрестижнішим змаганням серед світових богатырів. Інший турнір, в якому теж ще раніше брав участь **Василь Вірастюк** є ARNOLD CLASSIC. Господар цих змагань - губернатор штату Каліфорнія Арнольд Шварценеггер заявив, що вважає 32-ох річного українця Вірастюка найперспективнішим богатырем світу.

За Австро-Угорщини наші діди жили в одній державі!

Два бугаї – українець **Василь Вірастюк** та австріяк **Арнольд Шварценеггер**

Василеві ріст якого 191 см, вага - 145 кг, а розмір взуття - 46-й, там трошки не пощастило у вправі переносу "криниці" вагою 395 кілограмів. Її потрібно було відірвати від землі та пронести на 12 метрів. Вірастюк підняв тягар і проніс кілька метрів швидким темпом, але п'яткою травмувався об край "ноші". Травма – вивих стопи – не дозволила продовжити цієї вправи.

Змагання "Арнольд класик", хоча є більш комерційними, об'єднують дуже багато видів спорту. Останньо їм було близько двадцяти. А починався "Арнольд класик" лише з накачування м'язів. Згодом сюди долучили жіночий культуризм, підняття тяжких предметів, штангу, боротьби на руки, гімнастику, карате-до, найсильніший чоловік і багато інших видів.

"Усі витрати взяли на себе організатори, – розповідає Василь Вірастюк. – Мені оплатили проїзд туди і назад, проживання. Харчувалися у ресторанах – нам давали на це кишенькові гроші. Американці – дивний народ: вони їдять лише картоплю фрї й смажене м'ясо. Першого у ресторанах узагалі не готують. Тож тарілку зупи з'їв аж в Україні. Усі спортсмени жили в двох фешенебельних готелях міста Колумбуса. Головний винуватець цього свята Арнольд Шварценеггер побував на змаганнях з усіх видів спорту. Він виголошував промови на відкритті змагань, нагороджував переможців.

Приємне враження на Василя справила фізична форма губернатора Каліфорнії. "На диво, він дуже класно виглядає. Довкола висіли його плакати 20-річної давності, і відтоді Арнольд мало змінився. Звісно, помітно, що його фігура вже не така, якою була колись, але виглядає він досить пристойно", – зауважив український атлет.

"Попри величезний розмах змагань та чималі суми призових, організатори, видається, вирішили зекономити на прощальному фуршеті – на нього запросили лише трьох призерів з кожного виду. Там випадково я зіткнувся з іншою легендою світового кінематографа – Сильвестром Сталлоне. Сталлоне ввійшов до виставкового залу, де в цей час перебував і я, вийшов на сцену, сказав декілька слів, потиснув і руку", – розповів Василь Вірастюк.

Єдине, що засмутило Вірастюка, – це травма, яку він дістав під час виконання останньої вправи. Споряд вилетів у нього з рук і впав на ногу. "Вся права стопа посиніла, ледве ходив. Але сподіваюся, що все буде добре."

Василь виконав свою обіцянку і подарував львів'янам справжнє свято. Напередодні Дня міста у 747 річницю заснування Львова він заявив про спробу встановити рекорд України, а можливо, і світу, потягнувши п'ять трамвайних вагонів масою 101,5 тонн. І це йому вдалося: за 59 секунд велет відкотив їх на 17,9 м. Крім трамваїв, богатыр Василь потягнув ще й 10 авто масою 17310 кг на відстань 19,3 м за 64 сек. У цей день силач проніс ще й дві валізи по 171 кг на одну руку на відстань 19 м за 9,9 сек.

На святі були присутні дружина та мати Василя. До речі, дружина Світлана, яка тоді перебувала на восьмому місяці вагітності, після свята зауважила, що відчувала, як "татові допомагав синочок і разом з ним тягнув трамвай, ніс валізи й автомобілі волочив". Своїми враженнями він поділився з журналістами.

– Які ваші враження від цієї акції? – Я навіть не знаю, що зараз сказати. Враження просто суперові. Здається, все вийшло добре. Трохи був вражений на самому початку, коли трамваї не піддалися, бо на тренуваннях усе йшло досить легко.

– Коли з'явилася ідея встановити рекорд з трамваями? – Коли минулого року був на змаганнях у Відні. Я побачив там красиві трамваї й подумав: а чому б не спробувати потягнути трамваї? Крім того, що це гарно виглядало б, я вирішив ще й присвятити захід якійсь даті, як-от Дню міста. Але були й сумніви, бо у Відні, самі розумієте, трамваї у набагато кращому стані. А в нас вони старенькі, можуть по-різному йти, різні вагони, різне зношення коліс.

– А чому ви поволочили ще й автомобілі? – Ми відштовхувалися від ідеї з трамваями, але треба ж чимось урізноманітнити це видовище, щоб людям було цікавіше. Тому я взявся за автомобілі та валізи. Тим паче, що вправа з валізами є однією з найулюбленіших. А автомобілі... Наразі на змаганнях, у яких я брав участь, саме з цією вправою я вигравав. Тому мені здалося, що було б незле продемонструвати її у Львові, тим паче – на максимальній кількості автомобілів.

– А яким чином ви прийшли до цього спорту? З чого ви розпочинали? – Як я починав? Та я займався і футболом, і плаванням, і вільною боротьбою, і кульовою стрільбою! Тому перед тим, як захопитися легкою атлетикою, я вже багато чого спробував. У третьому класі мій старший брат, який уже займався легкою атлетикою, привів мене до тренера. Мені сподобалося, я почав штовхати ядро. Можливо, якби мене ніхто не привів за руку і не сказав, що це добре, то важко сказати, хто виріс би з мене і як взагалі склалася б моя доля.

– Яким є розпорядок дня у богатыря? У вас є спеціальний режим, спеціальні дієти? – Нині мій розпорядок дня абсолютно вільний, тому дуже важко тренуватися і планувати тренування, розписувати спеціальне меню. Робочий день у мене ненормований – я працюю водієм-охоронцем. Тому не можу знати, коли піду на тренування, коли відпочину, коли прийду додому.

– Скільки годин триває ваше тренування? – Годину-півтори. Намагаюся тренуватися щодня. Але нині склав графік: два дні – тренування, один – відпочинок.

– Чи маєте наміри встановити нові рекорди? – У мене є ідея щодо літака. Це було б дуже цікаво! Можливо, спробую потягнути локомотив або декілька вагонів.

– А коли можна очікувати втілення цих ідей? – Важко сказати. Наразі це лише плани. А коли вдасться їх здійснити – не знаю. Скажімо, ідею з трамваями виношував близько року. Загадувати наперед не буду.

Український богатыр Василь Вірастюк у за 54 хвилини, продемонстрував небачені і неймовірні результати: - Трамваї взяли. Наступним буде літак

СЦЕНАРІЙ ТРЕТЬОГО ТЕРМІНУ

В українських верхах цілком серйозно розробляли сценарій третього терміну президента Леоніда Кучми. Аналітичну записку з таким змістом, адресовану голові Адміністрації президента Вікторові Медведчуку, восени 2003 року підготували російські політтехнологи. Політреформа, за цим задумом, повинна була спричинити економічні проблеми в країні, з якими не могли би впоратись уряд і парламент і на них лягала б уся відповідальність. Крім цього, мали бути й серйозні провокації, які загрожували би існуванню самої країни і які би викликали тугу за порядком і стабільністю, що нібито втілює чинний президент.

Аналітики запропонували Кучмі також здійснити кілька серйозних провокацій: призначити головами облдержадміністрацій 5-7 західних областей русофілів із Донеччини, відновити конфлікт навколо львівського цвинтаря Орлят, встановивши там образливі для українців написи і осквернивши могили, передати землю на південному березі Криму різним козацьким організаціям, спровокувавши цим серйозний конфлікт із татарами. Водночас аналітики Медведчука запропонували розпалити конфлікти між прихильниками двох гілок Православ'я в Україні - прибічниками патріарха Філарета з Церкви Київського патріархату (УПЦ-КП) і прибічниками митрополита Сабодана з Церкви Московського патріархату через передавання УПЦ-КП Ільїнської церкви у Чернігові та Чернігівських монастирських печер. Власне за таких складних міжетнічних, міжрегіональних та економічних умов знесилена безладом та кризою країна мала би сама захотіти повернутись під владу Кучми.

Хитромудра комбінація

Виявляється, то правда, жи Кучма хотів усіх обхитрувати. На радіо "Ехо Москвы" російський політолог Андрей Піонтковській, який свого часу передбачив перемогу Ющенка, дав інтерв'ю. Зокрема він сказав: "Выборы в Украине были абсолютно мифологизированы. И нашими СМИ, нашими политтехнологами, и нашей властью. Они были представлены как Армагеддон, как последний бой сил добра и зла, пророссийского Януковича и проамериканского Ющенко". Він також розповів цікавий епізод, який фактично підтвердив усі підозри, що Януковича тільки використали в чужих інтересах. Кучма після другого туру вже готувався вибори визнати такими, що не відбулися, і оголосити нові. Але тоді ані Ющенко, ані Янукович не могли би балотуватися, а Кучма, як визначив Конституційний Суд, міг іти на третій термін.

Отже, А. Піонтковській перепоїв цю цікавинку зі слів міністра закордонних справ РФ, який перебував у кабінеті Путіна, коли саме зателефонував Кучма. Це було після другого туру. От Рудий Панько й каже: "Владимир Владимирович, вроде как все нормально, выборы выиграны, но есть некоторые проблемы - оппозиция волнуется, демонстрации, палатки. Вот я хочу посоветоваться, что делать". На что Путин отвечает: "Ето компетенция президента Украины, а не президента России. Но вообще, теоретически, в таких случаях президенты вводят чрезвычайное положение, или есть другой вариант — у вас есть избранный президент, вы могли бы передать власть." И в этот момент Кучма говорит фантастическую фразу: "Но как же я могу передать ему власть, Владимир Владимирович? Он же донецкий бандит!"

Отже воно кучмо. Ледь всю Україну не поставило на коліна перед бандитами і все тільки для того, аби потім з'явитися білим і пухнастим і сказати: ну ви ж бачите, що робиться? Це ж розкол України! А я несу мир і стабільність. Та ба, факір (Білоконь) напився, і фокус не вдався. На заваді стала Помаранчева революція. І Путін хоч і давав згоду на силовий варіант, але... на користь Януковича, а не Кучми. І Кучма не пішов на це тільки тому, що навіть у страшному сні не планував ділитися владою із донецьким бандюковичем. І от теперка, коли нарешті все таємне стало очевидним, мене турбує одна річ. Може, для когось несуттєва і нецікава. Але не для мене. Мене цікавить, що Янукович, довідавшись про всі ці махінації, відірве Кучмі спочатку.

Юзьо ОБСЕРВАТОР

КОМП'ЮТЕРИ ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА РЕМОНТ

Віталій Смішний,
e-mail: Vsmishny@hotmail.com
phone: (613) 761-5786

Діагностика - Ремонт - Модернізація - Видалення вірусів - Розробка Web сторінок- Домашні та офісні мережі
Ремонт побутової техніки, Ремонт, модернізація та обслуговування комп'ютерів та периферії.

Повне видалення вірусів, відновлення інформації, встановлення програмного забезпечення.

Розробка та супровід Web сайтів. Поставка та установка нових та відновлення вживаних картриджів на лазерні, струменеві принтери та копіювальні апарати. Комп'ютери довільної конфігурації на Ваше замовлення.

Проектування, монтаж та обслуговування комп'ютерних мереж.

Ремонт побутової техніки (телевізори, домашні кінотеатри, програвачі, відеоманіфони, телефони тощо)

Загадковий старовинний пророчий рушник з Волині, на якому вишиті помаранчеві події в Києві!

Рушник, котрий як сімейну реліквію переховувала багато років у скрині старша жінка поблизу Горохова на Волині, виявився пророчим. Ющенкові передали рушник, на якому вишиті сучасні події в Україні: покровитель Києва - архангел Михаїл, з двома помаранчевими мечами, опоясаний помаранчевим поясом, збоку, герб Галичини - оранжевий лев (зазвичай жовтий), який спинається на київські кручі, судійська мантія з тризубом, загадкова помаранчева корона, таке саме тло з червоними хрестами, напис "Боже, спаси Україну"... - решту - священники, до котрих занесли розчитати символи - розкодувати не змогли, і порадили віддати рушник, тому, кому він належить. Загадковий рушник з рук Стефанії Кольченко, котра привезла його в Київ у день засідання Ради по визнанню недійсним другого туру, взявся доручити Вікторові Ющенко депутат Б. Дубас.

Детальнішу інформацію та зображення рушника можна побачити на електронній сторінці "Оттавського Вісника" <http://www3.sympatico.ca/dusko/rushnyk.htm>

ЗАПОВІТ Кучми

Як умру, то поховайте мене на "Южмаші" - Не побачу я ніколи Тюремні параші! Анітрохи не боюся Того "трибуналу", Бо для ньєнки-України Я зробив чимало: Піклувався о народі - Добре щоб жилося, За рахунок різних фондів Виростив волосся. Посилав я (і не вперше) "Орлів", що покруче, На усяких "абарзєвших" - Хай ревуць ревуць! Любила мене Україна, Двічі обирала, Та прийшла лиха година - І мене дістала! Зацькували, паразити, Вороженькі кляті! Що мені тепер робити?! Хіба що вмирати... Хай Марчук бере лопату, Медведчук - сокиру, А Тігіпко - екскаватор, Та риють могили. Обережно покладайте Мене в домовину, На шматки не розривайте, Як того грузина, А все тіло загорніте В півки від майора Та під ноги положіте Пана прокурора. А на грудях намалюйте Від гітари деку Від мента поставте поруч - Дбати про безпеку. А на сраці зав'яжіте Червоного банта - Не забуде Україна Такого гаранта!

ПЕРЕСІЧНА ЄВРОПА

Ми ще не перемогли. Не потрібно впадати в ейфорію, вважаючи, що весь закордонний світ (за винятком імперії Путіна) за нас. Помаранчевий. Так, офіційний Захід визнав, що вибори було сфальсифіковано. Однак реальність, якщо говорити про пересічного європейця, трохи складніша. Ні, він, Захід - не за Януковича. Весь світ радше недовірко-скептичний. Деколи зверхньо чи навіть презирливо дивиться на нас. Кореспондент британської The Times Дженкінс називає демонстрантів на вулицях Києва "натовпом". Стілі з The Guardian написав таке: "Немає гарантії, що сам Ющенко не став би фальсифікувати результати виборів, якщо би він був на місці президента і йому кинули такий же сильний виклик". Алмонд і Лафланд переконують, що за демонстрантами стоять агенти Сороса або українські неонацисти-антисеміти.

Німецька Tagesspiegel порівнює тактику опозиції з тактикою Леніна 1917 року. Італійська La Repubblica вважає, що Польща й Литва нав'язують ЄС політику дестабілізації ситуації в Україні. До цього можна додати листи на форумі від громадян іноземних держав. Частина цих людей якщо не відверто підтримує біло-голубих, проклинаючи націоналістів, то достатньо вороже, презирливо налаштована до помаранчевих: це й карнавал, тобто нічого серйозного, це й два однакові політики, це й хвороба зростання такої-от недорозвинутої нації. Як це пояснити?

По-перше, чинник суто психологічний - заздрість. Ну, вони там, на Заході, ситі й самовпевнені, вже навіть на вибори не хочуть ходити, і максимум, проти чого вони можуть повстати кількістю сто осіб, - це глобалізація, половання на лислиці й права сексуальних меншин. Так, вони вийшли на масові демонстрації проти війни в Іраку. Проїшли центром столиці й розійшлися. Стояти на морозі вони не зможуть. Ми, по той бік Муру, роками у них були "відсталі, недалекі, віддалені, корумповані, таємничі" і найтепліше - "екзотичні". Раптом з'ясувалося, що це не так.

По-друге, визнати нас означає зрозуміти, як рівних. Пообіцати прийняти демократичну Україну в ЄС. Вони ж там консерватори. Вони всі за "європейську стабільність". А не за зміни. Фактор невідомості - це загроза їхньому процвітання. Тому опозиція в нас - це агенти ЦРУ або радикали. Проте так було й із "Солідарністю", й із Сербією, й Грузією (що не може не тішити, якщо говорити про перспективу).

По-третє, чинник "стабільної і неворожой", дуже великої Росії, яка качає в Європу нафту й газ і випробовує нові ракети ППО. Канцлер Німеччини закликає своїх бізнесменів активно інвестувати в енергетичний сектор Росії.

По-четверте, там, де гальмує Європа, активно діє Америка. Фактор антиамериканізму після переобрання Буша тільки став сильнішим. "Навіщо ті американці муть воду в нас під носом. А раптом насильство та юрби біженців, які побіжать у наш бік?" Коли Путін провів "свої" вибори, Захід сидів тихо.

По-п'яте, це ми самі. В Україні високий рівень корупції, і в корупції замішані, на думку "західних людей", як представники влади, так і опозиція. І найреальніше. Після нашої перемоги, після революції - це вже класична наука - настане контрреволюція, або реакція, події, які розчарують більшість людей - учасників подій на майдані. Все буде. Цей бруд, вся ця зараза так швидко нікуди не подінуться. Приклад постсоціалістичних країн про це красномовно свідчить. Усе це так, але залишається факт: ми, українці, маємо право на вільні та справедливі вибори президента. І деякі європейці, здається, це вже зрозуміли.

Михайло МИШКАЛО

Українці втікають за кордон?

За січень-листопад минулого року чисельність населення України скоротилася більш як на 300 тис. осіб. З них емігрувало 8 тис. осіб. Про це повідомив Державний комітет статистики. Природне скорочення населення спостерігалось у всіх регіонах України, окрім Закарпаття - тут природний приріст зупинився на рівні 0,1%. Найбільше кількість населення зменшилася у Чернігівській, Сумській, Полтавській, Луганській, Черкаській і Донецькій областях, найменше - у Рівненській та Івано-Франківській областях і Києві. Держкомстат також повідомив, що українці більше виїжджають за межі України, аніж їжджають до неї. Їхали українці з 20 регіонів держави. Найактивніше - з Кіровоградської, Херсонської, Сумської, Чернігівської та Луганської областей.

Ми з України

У Львівському Паладі мистецтв відбулася виставка персоналій - "Ми з України", увічнених історією українських фігур, котрі прославляли Україну за її межами в найрізноманітніших галузях науки та мистецтва. Ті особистості є відомими не тільки в нашій країні, але й в усьому світі. Серед них: Ріхтер, Ахматова, Малевич, Чайковський, Корольов і ще стільки, що перерахувати - місяця не вистачить.

"Тема цієї виставки могла б дати поштовх до створення окремого музею в Києві, - зауважив директор історичного музею Богдан Чайковський.

У Львові більшу увагу зосереджено на вихідцях із західних областей, але взагалі у виставку вмістилися імена, які працювали і на Сході країни, на Півдні, в центральних областях і на Півночі.

Спільними зусиллями Музею історії, Національного музею, Галереї мистецтв, Музично-меморіального музею ім. Соломії Крушельницької та ЦДА переглянуто сотні архівних документів в пошуках потрібних персон за найменшими ознаками їхньої приналежності до України, а тоді виявлялося, що не така та приналежність маленька, як здавалося на перший погляд.

Вони творили музику, розщеплювали атоми, вигадували нові формули фізики, перемагали на Олімпіаді, запускали в космос ракети, писали безсмертні твори літератури та малярства і ставали ректорами провідних університетів світу, при цьому гордо говорили, що вони - люди з України.

"Коли ми розпочали працювати над виставкою, то знайшли певну кількість людей, що досі не були відомими своїм великим внеском до української культурної спадщини," - повідомила науковий працівник історичного музею Ольга Мороз. - "Дуже шкода, що не можемо вмістити сюди всіх, яких би хотілося, але на це не вистачає коштів і часу. Все готували впродовж місяця. Ця виставка мала би захопити багато інших музеїв до створення чогось масштабнішого, щоб захопити якомога ширше і глибше коло великих людей, які працювали на благо України десь в Європі, Америці, а то й ще далі."

І ще один науковець, цього разу з Англії - Гю Сетон-Вотсон: "Нація існує тоді, коли значна кількість людей із певної спільноти вважає себе нацією, або ж поводить так, нібито ця нація існує."

Не раб чуєш думку, що українець, котрий виїхав жити і працювати за кордон, не гідний називатися українцем, бо полюбив іншу країну й дбає за її інтереси. Але чому? Буває, що прості люди з діаспори роблять більше для держави, аніж прості люди в державі. Наприклад, той вчитель математики з села Єзупіль, який зараз працює в США дворником, і за тамтешню зарплату побудував в рідному селі пам'ятник Тарасу Шевченкові, а в Івано-Франківську за його кошти спорудили пам'ятник українському пасічнику Володимирі Прокоповичу і пам'ятник Січовим стрільцям Хіба той чоловік не гідний називатися українцем? Ми повинні знати про таких, як він. Колись, сподіваюся, він потрапить в межі виставки "Ми з України".

Сергій ПАРАНЦІЙ

Soffit, Facia, Siding

Windows and doors installation
Drywall
Renovation

(613) 864-7438

Звертайтеся до Андрія

Досвід, Надійність, Якість

УКРАЇНЬКА КАНАДСЬКА СУСПІЛЬНА СЛУЖБА В ОТТАВІ У 2004 РОЦІ

- 25 червня видала перше число "Оттавського Вісника",
- 2 серпня провела День української молоді на оселі Собору св. Ів. Хрестителя,
- сприяла відновленню українського дитячого гуртка для дошкільнят,
- 14 вересня зорганізувала концерт гурту "Львівські Музики",
- надавала корисну інформацію для новоприбулих
- розпочала збірку книжок для найвищого чоловіка України – Леоніда Стадника
- 31 жовтня, під час першого туру виборів, опікувалась виборцями-гостями з Монреалю
- забезпечувала гарячою кавою та солодким лудей у черзі біля виборчої дільниці під час двох наступних турів голосування – 21 листопада та 26 грудня,
- виготовила транспаранти та заклики для мітингів перед Парламентом та посольствами України і Росії (кошти на матеріали надало Оттавське Товариство приятелів України), забезпечила інформаційну розсилку повідомлень,
- 25 листопада взяла активну участь у мітингу біля канадського Парламенту та українського посольства в Оттаві,
- під час мітингу 25 листопада зібрала кошти у сумі 1832.76 кан. дол., які через оттавський відділ кредитової спілки "Будучність" надіслано на Майдан Незалежності в Києві та потреби комп'ютерного веб-сайту "Майдан-Інформ".
- створила електронну веб-сторінку та електронно повідомила про перебіг подій в Оттаві у зв'язку з виборами на важливіші Інформаційні агентства України, сфотографувала і розіслала фото, які були опубліковані на світовій мережі Інтернету в цей самий день, а також були надруковані у деяких газетних виданнях в Україні,
- 26 листопада провела плановані збори про напрямки розвитку своєї діяльності,
- 27 листопада допомогла у проведенні демонстрації-протесту біля Російської амбасади,
- 17 грудня провела дружню вечірку "Напередодні Святого Миколая",
- січень 2005 організувала вертеп-коляду на підтримку своєї діяльності,
- 5-го лютого на запрошення Українського товариства «ЗУСТРІЧ» прийняла участь у відзначенні перемоги «помаранчевої революції» в Монреалі.

З додатковою інформацією та фотографіями можна ознайомитись на наступних веб-сторінках Інтернету:

- <http://www.maidan.org.ua/static/news/1101504587.html>
- <http://www.maidan.org.ua/static/news/1101595044.html>
- <http://www.true-ukraine.com/Default.aspx?page=60>
- <http://maidan.org.ua/static/lysty.php?key=1106501975>
- <http://www.true-ukraine.com/Default.aspx?page=63>
- <http://www3.sympatico.ca/dusko/index.htm>
- <http://www.maidan.org.ua/static/narnews/1103936410.html>
- <http://www3.sympatico.ca/dusko/pisnia.htm>
- http://ca.geocities.com/k_kost99/
- http://zustrich.quebec-ukraine.com/news04_3.htm#3
- <http://zustrich.quebec-ukraine.com/salut.html>
- http://www.quebec-ukraine.com/news/ev/2005_democracy_celebration.html

фото: Богдан Малина

Михайло Ринзак від оттавського відділу УКСС наливає каву виборцям та частує їх пампушками на вулиці Somerset під Посольством України в Оттаві, 21 листопада, якраз у день своїх іменин

З деяких електронних листів до "Оттавського Вісника" під час "помаранчевих" подій

11/28/2004 9:58 AM

Доброго дня "Оттавський Вісник",
Ми бачили в Інтернеті Ваші фото з акцій в Оттаві і просимо Вашого дозволу на їх публікацію. Можливо, у Вас є інші матеріали про події, що стосуються України, – ми були б вдячні викласти ці матеріали на сайті "Справжньої України".

Адреса веб-сайту "Справжня Україна": www.true-ukraine.com і ми плануємо їх появу в Інтернет-мережі вже завтра.

Ми представляємо компанію "Софт Формат ЛТ", підприємство, що спеціалізується в розробці програмного забезпечення, з міста Луцька. Ми – аполітична компанія, яка ніколи не втручалась в діяльність політичних партій в Україні. Проте враховуючи події, що відбуваються в нашій державі, залишатись осторонь ми не вважаємо можливим.

Будучи спеціалістами в ІТ, ми відчуваємо, що можемо допомогти своїй державі, створивши кількомаовний веб-ресурс, який надаватиме погляд зсередини на події в Україні, представлтиме читачам достовірну інформацію про ситуацію в нашій державі. Ресурс буде надавати останні новини, коментарі очевидців подій, міститиме оперативні фото та відео матеріали. Ми хочемо, щоб світ з перших рук діставав правдиву інформацію про стан речей в нашій країні. Нам небайдуже відношення людей по всьому світу до нашої держави, ми бажимо продемонструвати всьому світу, що Україна прагне розвиватись демократично, що Українська нація – сьогодні згуртована, як ніколи.

З нетерпінням чекаємо відповіді від Вас щодо можливості співпраці,
"Справжня Україна", Луцьк

Під час переголосування другого туру виборів 26 грудня 2004 р. на 41 виборчій дільниці в Оттаві проголосувало 327 виборців. Голоси: за Ющенка - 298 (91,13%), за Януковича - 24 (7,34%), проти всіх - 5 (1,53%)

Оттавський відділ Української Канадської Суспільної Служби запрошує до членства та співпраці всіх бажаючих!

Підтримуйте словом та ділом діяльність нашої Служби! Записуйтеся у члени оттавського відділу

На даний момент УКСС в Оттаві, це:

- надання соціально-побутової допомоги
- надання порад в імміграційних потребах
- інформаційний вісник
- дитяча група для дошкільнят

В проєкті розробляються також інші програми, напр.:

- відвідування самотніх людей, доручення обідів старшим особам із обмеженою або частковою автономією
- створення гуртку ручних робіт, бази інструментів для безкоштовного випозичання "Сам собі майстер",
- фонду меблів та одягу для новоприбулих,
- дискусійного клубу і т. п. харитативно-допомогових та культурно-освітніх потреб нашої громади.

Але якщо у вас є своє бачення, що потрібно сьогодні для української громади в Оттаві, чекаємо на вас та всі ваші пропозиції.

Беріть участь у наших програмах!

Включайтеся у працю добровольців!

Пам'ятаймо! Наша сила в нас самих!

Сьогодні pomoжете ви—завтра допоможуть вам!

Телефон: (613)843-8206, e-mail: tmarta@estart.com

Поштова адреса: UCSS Ottawa Branch,
820 Forest St., Ottawa ON, K2B 5P9

У морозний день 26 грудня, виборча дільниця №41 в Посольстві України

фото: Богдан Малина

Заступник голови оттавської УКСС Оля Генрі, яка вже була двічі спостерігачем на виборах в Україні та готувалася до третьої поїздки в складі Сападет, і член дільничної виборчої комісії в Оттаві Ніна Дорошенко діляться своїми враженнями на вечорі-зустрічі 17 грудня

фото: Богдан Малина

27 листопада 2004 р.
демонстрація біля Посольства Російської Федерації в Канаді

В Оттаві відбулася демонстрація біля будинку Посольства Російської Федерації в Канаді проти втручання Путіна у хід виборчого процесу в Україні та його безпечісної підтримки кандидата-кримінальника Януковича. Активними організаторами мітингу, разом з оттавською громадою, були вихідці із Донецьку. Всі учасники – від малого до старого, дружно скандували “Росія – геть від України!” Організатори мітингу і учасники давали теле- і радіоінтерв’ю, які потім масово висвітлювалися по усіх провідних теле- і радіоканалах. Зібрані підписи і лист, у супроводі доброзичливо підтримуючого канадського поліцейського, вручено одному із представників Посольства, які протягом демонстрації відсиджувались за своїм похмурим металевим парканом. (більше фотографій можна побачити тут <http://www3.sympatico.ca/dusko/index.htm>)

фото: Богдан Малина

25 листопада 2004 р. Демонстрація в столиці Канади перед Парламентом

Перед більше як 2 тисячами учасників з Оттави, Торонто і Монреалю та інших міст Канади, виступили представники уряду, лідери провідних канадських партій, члени Парламенту, серед яких Борис Вжесневський, головний організатор цього мітингу.

Від Парламенту, колона демонстрантів, підтримувана на вулицях перехожими канадцами та сигналами водіїв, голосно скандуючи “Ющенко – президент!” перейшла до будинку Посольства України в Канаді, під стінами якого продовжила мітинг. Під час маніфестацій, які тривали понад 4 години, офіційним представникам обох країн – Канади і України, було передано ряд листів та вимог.

СВІТЛИЧКА

Для дітей дошкільного віку

Щосереді від 9:15 – 11:15 ранку

За адресою 1000 Вурон Ave. (церква Успіння Богородиці)

“Оттавський Вісник” запрошує всіх бажаючих до співпраці і чекає на Ваші статті, листи, фотографії чи пропозиції

Оттавський відділ УКСС дякує жертводавцям, які відгукнулися на цьогорічну коляду для потреб Служби та “Оттавського Вісника”:

Антін і Параскевія Березовські, Ірина і Кіт Белл, Христя і Мирон Момрик, Ніна і Петро Дорошенко, п-ні Перл Форд, Анна Чайківська, Розалія і Юрко Федак, Ірина і Орест Новаківський, Надя і Юрій Дзьоба, Юлія і Іван Войчишин, Надя і Володимир Гавришкевич, Ліда і Євген Степчук, Євген Штендера, Марійка Вайт, Віра і Олег Мисик, Мирослава і Микола Біланюк, Ніна Ромас, сім'я Петра Кузишина, Андрій та Мотря Мончак, Таня Ковалюк, Оріся і Роман Якубів; (Зібрано разом – 1015 дол.)

а також всім, що приймали участь у Вертепі: Оля і Володимир Катрушенко, Наталка і Михайло Риндзак, Богдан та Левко Малина, Галина Корян, Олег Белкін, Олег Горбик, Мирослава Біланюк. Вертеп підготували: М. Риндзак, о. О. Качур, В. Катрушенко – сценарій, Б. Малина та В. Катрушенко - виготовлення фігурок.

Януковича увіковічили на іконі

Ікона із портретом Віктора Януковича зберігається в одному із донецьких храмів Української греко-католицької церкви. Представники церкви не вбачають нічого дивного у тому, що на іконі зображено представників влади. Вона може незабаром з'явитися у Донецькому кафедральному соборі УГКЦ. Ікону Донецької Пресвятої Богородиці місцевий іконописець зробив у формі терикона. Крім Богородиці й ангелів, він зобразив відомих мешканців Донбасу: діячів науки, освіти, медицини і політиків, серед яких і Віктор Янукович.

Витвір іконописця зберігається в невеликій каплиці греко-католицької церкви. У зв'язку з останніми політичними подіями інтерес парафіян до цієї ікони значно зріс. Ікона була написана п'ять років тому, коли Янукович був губернатором Донецької області. Чи прикрасить ікона новий кафедральний храм Покрова Пресвятої Богородиці, поки не вирішено.

Перша парафія УГКЦ церкви на Донеччині з'явилася у 1989 році. Спочатку богослужіння відбувалися просто неба, перед пам'ятником Тарасу Шевченку. Отець Василь, протопресвітер Донецько-Луганський, приїхав до Донецька у 1993 році. А в 2000-му загорівся ідеєю відзначити кінець тисячоліття написанням ікони Пресвятої Богородиці.

Незвичайність задуму полягала в тому, що на іконі зображені відомі в регіоні особи. Зокрема – тодішній голова обласної держадміністрації Віктор Янукович та міський голова Володимир Рибак. Отець Василь каже: "Ідея – щоб матір Божа накривала весь Донбас. І друга – щоб божественна ідея через матір Божу прийшла і щоб пізнали Бога всі суспільні верстви. Всі, які тут знаходяться".

Верхня частина ікони нагадує терикон. По обидва боки Матері Божої із дитям на руках видно донецькі символи: море, заводські труби, хлібне поле. Під рядом ангелів ідуть зображення металурга, шахтарів, лікарів...

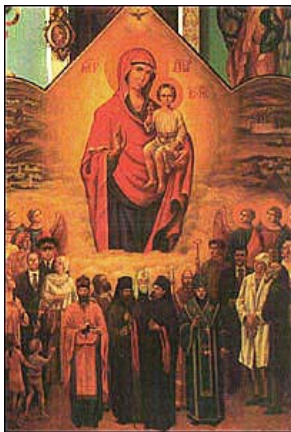
За словами отця Василя, Янукович та Рибак уособлюють владу. Тут же бачимо керівників усіх трьох християнських конфесій на Донеччині – владика Василя Медвіта (УГКЦ), митрополита Донецького і Маріупольського Іларіона (УПЦ МП), владика Юрія Юрчика (УПЦ КП), а також патріарха УПЦ Київського патріархату Філарета. Вони дивляться в різні боки – це символ роз'єднаності духовних отців.

За час своєї роботи в Донецьку Віктор Янукович у греко-католицькому храмі не побував жодного разу. І на власні очі ікону зі своїм зображенням не бачив. Хоча фотокопії раритету були надіслані до обласної та міської рад. Півроку тому протопресвітер написав листа прем'єр-міністрові, до якого приклав фотографію ікони.

Отець Василь заперечує чутки, що до ікони протоптали стежку донецькі чиновники: ніхто із них у маленькій каплиці святої Вервиці не з'являвся. Може, тому що портрети губернатора Донеччини, а потім – прем'єр-міністра України до недавнього часу прикрашали кабінети кожного начальника.

Ставлення до ікони, коли вона з'явилася у храмі, було неоднозначне. Деякі люди запитували, чому це в церкві виставили "грішника і бандита". Отець Василь відповідає: "Ніхто тоді не знав, що Віктор Федорович Янукович буде кандидатом в президенти".

Ліна Куц

Загальний вид ікони:
Янукович - справа в краватці

Каплиця святої Вервиці, де зберігається ікона "Донецька Пресвята Богородиця"

"Церковна революція" в УАПЦ

Коли увага всієї України була прикута до Верховної Ради, де оголошували склад уряду, велика група людей на чолі з Валерієм Кудряковим ("митрополитом Мефодієм") захопила приміщення Патріархії Української Автокефальної Православної Церкви в Києві. Під час захоплення було побито кількох працівників Патріархії, в тому числі відомого письменника, публіциста і правозахисника Євгена Сверстюка. У зв'язку з захопленням Патріархії на Трьохсвятительській, 8 богослужіння для вірних УАПЦ Святомихайлівської парафії правяться на вулиці.

Бунт в УГКЦ: 80 священників захопили митрополичі палати

80 священників Бучацької єпархії 8 лютого близько 15 години захопили й утримують митрополичі палати Глави УГКЦ, в яких, у цей момент відбувався Синод єпископів УГКЦ. Вночі вони продовжували знаходитись у приміщенні. Надзвичайних заходів до священників, які захопили Митрополичі палати не вживалось, хоча з ними розмовляв і Глава УГКЦ Любомир Гузар. Так само на місце події прибули правоохоронці, які намагались переконати священників покинути приміщення. Робота Синоду через це не переривалась, хоча й була утруднена. В його роботі беруть участь єпископи, які служать в Україні і на ньому розглядаються питання повернення церковного майна, реабілітації церкви, католицького шкільництва. У Митрополичих палатах УГКЦ знаходиться також приватне помешкання Любомира Гузара.

До Бучацької єпархії належать Греко-католицькі парафії південної частини Тернопільської області. Конфлікт церковній владі спричинив бунт вірних. За словами бунтарів, їх змусило зважитися на такий крок свавілля, яке триває в єпархії вже близько двох років. Головна вимога священників – призначення Бучацьким єпископом-ординарієм Владика Іринія Білика, який впродовж двох років, за словами парафіян, зазнає безпосереднього пресингу церковної влади.

Щоправда, "рух проти Церкви" розгорнувся не лише в митрополичих палатах, а й біля них. Підтримати бучацьких священників прийшли вірні від отця Гарата (традиціоналіста, який висуває претензії на церкву Єлизавети у Львові). Священники Бучача кажуть, що про таку підтримку не просили. І зовсім нерадо вислуховують під вікнами митрополичих палат образливі гасла на адресу Глави УГКЦ Любомира Гузара.

Янукович і Медведчук шантажували митрополита і готували ходу проти Ющенка

Віктор Янукович і Віктор Медведчук шантажували главу Української православної церкви Московського патріархату Володимира в зв'язку із виборами. Наступного дня після того, як 8 листопада Володимир благословив Ющенка, до митрополита приїхали Янукович, Медведчук і заступник глави адміністрації президента Загородній. „Вони обізвали владика зрадником”, - повідомив тодішній керівник офісу Ющенка Олег Рибачук, пославшись на заяву компетентних джерел. „Крім того, вони привезли з собою митрополита Донецького і Маріупольського Іларіона. І вони пояснили Володимирі – у разі чого на твоє місце уже є людина”. За кілька днів до виборів проти Ющенка готувалася провокація за участю церкви – „так званий хресний хід, який організує УПЦ МП”. „На цей хід активно запрошують людей. Всі витрати на переїзд обіцяють компенсувати, обіцяють 20 гривень добових. Головне – приїздить, бо православ'я у небезпеці!”, - зазначив Рибачук.

„...З жалем потрібно відзначити, що церква в Україні, як і в європейських країнах сотні років тому, як і в Росії на початку минулого століття, виявилася одним з „оплотів” режиму, який терпить катастрофу. Може, і робила вона це винятково з міркувань „класики жанру”? Щоб, так би мовити, не порушувати традицій?...”

"Українська Правда", Микола Колодязний, оглядач

08-02-2005 *Київ*. Віктор Ющенко прийняв рішення кардинально звільнити церкви України від тиску Державного комітету релігії (ДКР), що був і є наслідником державного органу, контролюючому церкви і віруючих з комуністичних часів. Саме ДКР формував до 1989 року списки церковних рад у традиційних церквах, а також всіх віруючих у церквах, де членство було фіксованим. Президент заявив про намір ліквідувати Державний комітет у справах релігій, повідомляють "Українські новини". Зі слів Ющенко, уряд не повинен проводити спеціальну політику щодо релігійних конфесій, і власною справою кожної людини є те, у якій церкві молитися.

РПЦ НАГОРОДЖУЄ "КАТИВ"

Російська Православна Церква (РПЦ) відзначила нагородою білоруського спецназівця Дмитра Павличенка, якого згадують у доповіді ПАРЄ як людину, що могла бути причетною до зникнення опонентів режиму білоруського президента Александра Лукашенки. Командира бригади внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ Білорусі визнано гідним високої церковної нагороди - ордена Святого рівноапостольного князя Володимира - за внесок у будівництво храму на підпорядкованій його військовій частині території. Водночас полковника Павличенка згадують у доповіді спеціальної комісії Комітету з юридичних питань і прав людини Парламентської Асамблеї Ради Європи, де його підозрюють у організації кримінальної структури, що має стосунок до викрадення та фізичного знищення людей.

Іван-Павло II керуватиме Католицькою Церквою, навіть якщо втратить здатність говорити

Після недавньої госпіталізації Іоанна Павла II через ускладнення грипу як серед кліру, так і у світовій пресі з'явилися припущення про відхід Понтифіка від справ Церкви. Особливої гостроти полеміка набула після інтерв'ю державного секретаря Святого Престолу кардинала Анжело Содано, який, відповідаючи на запитання про можливу відставку Іоанна Павла II, зовсім не відкинув її, заявивши, що вирішити це повинен сам Папа.

Полеміка навколо можливості відставки Папи й інтерв'ю кардинала Содано спричинили суперечливу реакцію й у самому Ватикані. Так впливові кардинали Джованні Батіста Ре і Кастрільйон Ойос вважають, що питання про відставку взагалі не стоїть і обговорювати його тоді, коли Папа захворів на грип, просто непристойно.

Як зазначає впливова італійська газета La Repubblica, дискусії навколо відходу Іоанна Павла II на спочин є сигналом розколу у верхах Курії. Головною проблемою є те, що перед обличчям кризи, якою відкривається третя фаза понтифікату Войтили - періоду дедалі більшої кількості хвороб - Курія не знає, що робити, і схиляється до двох думок. Є поборники дотримання традиції, за якою Понтифік має донести свій хрест до кінця. І є лояльні прагматики, які вважають, що Папа може піти на спочин ще за життя.

З ЛИСТІВ

Тема заторкнута у статті "Віза в Україну" ("ОБ" ч.2) виявилася досить актуальною. До редакції "ОБ" продовжують надходити листи, де читачі далі діляться своїми враженнями.

Recently I read your article "Visa for Ukraine", by Ivan Boyko, your August/September 2004 issue. I have to come to the defense of our Ukraine Embassy in Ottawa, as my experience with them has been exceptional. They try to do their best to have the passports returned as quickly as possible and to ensure all paperwork is correct. They call me when further documents are required and never return my documents. Some years ago, I would not have said this, however, today I often have to thank them for exceptional work.

Yours very truly,

**Myrna Arychuk,
CASCADE GALLERIA, Burnaby, B.C.**

"...Ще десь з мережі була інформація, що перебування на тимчасовому консульському обліку гарантує занесення у виборчі списки. Цей шлях видавався найдешевшим і ми (українська громада у Фрайбурзі) почали збирати документи про постановку на консульський облік. Варто зазначити, що заяви до посольства з мережі взяти не можливо. Потрібно надсилати письмовий запит із вкладеним пустим конвертом. Отримали бланк заяви про постановку на тимчасовий консульський облік. Лише бланк! Жодного слова пояснення! Паспорти з печатами про постановку повернулися з вкладеним бланком заяви про бажання прийняти участь у голосуванні. Знову ж, без будь-яких пояснень! Просто папірець. Турбуємо шановне панство у консулаті що ж цим бланком робити. Виявляється, навіть перебування на обліку не гарантує занесення до виборчих списків. Потрібна окрема заява. Вся ця тяганина призводить до того що лише дехто встигає пройти всю процедуру вчасно.

У всій цій історії є дуже неприємний той факт, що німецькі бюрократи ставляться до тебе чемніше ніж чиновники що живуть на податки наших батьків і повинні тут турбуватися про захист наших прав. Окрім того, жіночка, що відповідала нам за телефоном 089-55273724 повинна повчитися чемності хоча би у німецьких касирів.

А ще, зовсім випадково, вдалося мати телефонну розмову з генеральним консулом Валерієм Степановим. Шановний консул на запит що він порадить студентам у яких просто немає фінансової можливості двічі їхати до Мюнхену або додому, але дуже хочуть побачити своє ім'я у списках виборців відповів що це наші особисті проблеми і він нічим допомогти не може, а скаржитися ми можемо до ЦВК. Нажаль, шановний Валерій Степанов відповів що консульство працюватиме у нормальному режимі - 5 днів на тиждень. Консул не зробив послугу для громадян країни який він служить..."

**Ірина Хамайко,
Фрайбург, Німеччина
Albert Ludwig Universitat Freiburg**

За даними адресної служби сьогодні в Києві проживає людей з прізвищами: Шевченко-2812; Ющенко-442; Мазепа-71; Махно-36; Брежнев-12; Маркс-6; Янукович-5

Мама Paїca

829-4935

**вареники/пирого:
з картоплею, капустою,
вишнями;
пельмені, вушка, борщ,
голубці.**

**Обслуговуємо урочистості,
полагоджуємо приміщення для
бенкетів**

Папський університет у Ватикані відкриває курси з вивчення сатанізму, одержимості бісами. Тут також навчатимуть, як позбутися нечистої сили. На заняття допускають лише студентів старших курсів університету і священників. За два місяці їх навчать усіх обрядів, які необхідно провести, щоб вигнати диявола. У Ватикані зауважують, що останнім часом серед італійців сатаністські культи стали надзвичайно популярними. За даними соціологів, зараз у країні близько 5 000 людей, що сповідують віру в сатану.

Volodymyr Katrushenko
dusko@sympatico.ca
(613)225-5769

**графічний дизайн •
веб дизайн •
верстка і публікації •
реклама •**

ЧЕТВЕРТА ХВИЛЯ ЕМІГРАЦІЇ І ПРОБЛЕМИ НАВКОЛО НЕЇ

Микола Кулішов

Проблема останньої хвилі еміграції сьогодні є однією з найактуальніших для нашої громади, тому з цікавістю прочитав допис пані Василів-Базюк в одному з чисел газети "Нового шляху". Вітаючи ініціативу почати діалог на цю тему, слід сказати, що сама стаття мене розчарувала. На жаль, ця складна і болюча для української громади тема спрощена до стереотипів. Все поділено на біле і чорне: гарна організована громада, що складається з трьох попередніх еміграцій, і ось тільки ця, остання, нікуди не годиться - не дбають, не працюють у громаді і взагалі не вважають себе українцями. Такий спрощений підхід, без аналізу причин цієї проблеми і пошуку реальних шляхів її розв'язання, ніякої користі не приносить, а тільки поглиблює проблему через взаємні образи.

Я вирішив відповісти на статтю пані Василів-Базюк, бо вважаю себе ознайомленим з обома поглядами на цю проблему. За десять років свого життя у Канаді я добре знаю і активно працюю в організованій громаді. Я є член Екзекутиви монреальської філії КУК, вже майже 5 років - секретар філії УНО в Монреалі. З другого боку, я сам представник четвертої хвилі і активно працюю з новоприбулими. Був одним з організаторів та першим головою Товариства "Зустріч", що об'єднує новоприбулих у Монреалі. Як делегат від КУК на VIII Конгресі СКУ був одним з доповідачів під час "круглого столу" про останню хвилю еміграції.

Перед тим, як почати розмову, про "четверту хвилю" я кілька слів скажу про стереотипи щодо попередніх еміграцій. Я згідний з тим, що наші попередники зробили величезний внесок в розбудову громади. Вони створили різноманітні організації, збудували церкви і досі провадять нашим громадським життям. Але за ради справедливості треба сказати, що не було воно все так гладко і безпроблемно, як це змальовано в статті. Від багатьох представників третьої хвилі я чув, що далеко не з розпростертими обіймами зустрічали їх представники другої хвилі. Було досить конфліктів як на політичному (мельниківці-бандерівці), так і на релігійному (католики-православні) ґрунті. В Монреалі цілу церкву Покрови на Роземонті збудували тодішні новоприбулі, бо їх не сприймали прихильно в уже діючій церкві.

Ви нарікаєте на те, що мало новоприбулих йде до праці в існуючих організаціях. Але чи всі староприбулі активно працюють в громаді? Хіба мало серед староприбулих таких, хто давно відійшов від праці, і хіба що на Різдва, чи на Великдень згадує, що він, чи вона є українцями. В Монреалі живе більше 10 тисяч українців. Активними в громаді є кілька сотень, а де ж інші? І так, я впевнений, в кожному місті.

Я б, шановна пані Василів-Базюк, сказав Вам таке. Патріоти і віддані громадської справі люди є як серед староприбулих, так і серед новоприбулих. Так само є ті, що не дбають. Але, безперечно, Ви маєте рацію, коли пишете, що остання хвиля відрізняється від попередніх. Ось тому треба уважно розібратися, у чому ця відмінність, що нас єднає, і що нам заважає бути разом. Розібравшись у цьому, ми принаймні будемо знати, що робити, щоб здолати ці розбіжності і будувати єдину міцну Українську Громаду.

Перша відмінність останньої хвилі від усіх попередніх у тому, що вперше ця імміграція українців відбувається не з Австро-Угорщини, не з Польщі, не з Советського Союзу, а з незалежної України. Тішитись тут нема чим - нашу Батьківщину покидають здібні, освічені, працюючі і ініціативні люди, які могли б зробити багато корисного на рідній землі. Це велика втрата для України.

Чомусь вважається, що емігрують бідні, щоб втекти від скрути. Це неправда. Виїжджає в більшості український середній клас, і причиною тому є криміналізація України і її нестабільність. В Україні дуже важко жити і працювати відповідно до законів. Брак фінансування з боку держави таких галузей, як наука, освіта, медицина, також залишив велику кількість спеціалістів без джерела для існування. Добре розуміючи негативні наслідки цієї еміграції для моєї країни, я сам пішов на цей крок після того, як побачив, що не можу утримувати свою сім'ю, працюючи як науковець в Академії Наук України. Останні два роки в Україні, я змушений був заробляти на життя торгівлею, а не своєю фаховою діяльністю. Еміграція для мене була важким рішенням.

На жаль, досі не видно жодних ознак, що ця еміграція припиниться в найближчому майбутньому. Ми, як діаспора, можемо тиснути на уряд України, щоб життя змінювалось на краще. Ми можемо і мусимо також допомагати патріотичним силам прийти до влади в Україні. (**прим. ОВ:** стаття написана ще до виборів, а також див. інтерв'ю з автором у попередньому числі). Та наш вплив, на жаль, обмежений. Але що ми повинні не допустити, то це втрати цих людей, що виїжджають з України. Принаймні тих, хто їде до Канади. Бо як загубимо їх, то ця втрата буде подвійна - і для України, і для діаспори. А ми втрачаємо. Втрачаємо кожного дня, бо тільки невелика кількість поповнює лави організованої громади. Решта губиться.

Власне, коли ми говоримо про такий потрібний діалог між організованою громадою і новоприбулими, то треба добре розуміти, хто є сторонами цього діалогу. З одного боку, ми маємо об'єднану українську громаду, яка має свої організації, своє представництво на міському, провінційному і федеральному рівні через КУК. З іншого боку, маємо окремих людей чи сім'ї, які відносно нещодавно приїхали, які неорганізовані між собою, часто розгублені і які мають перший пріоритет знайти, як прогудувати себе і свою сім'ю. Чи ці дві сторони перебувають в рівних умовах? Звичайно ні. То хто ж мусить брати вину за ту ситуацію, яка склалась за останні, я б сказав, 15 років, відколи почалась ця хвиля? Я розумію, що наша громада могла бути не готовою перші рік-два. А потім? Чи хтось скаже мені, чи існує хоч одна серйозно розроблена програма інтеграції новоприбулих до організованої громади з боку КУК? Я такої не знаю. Ось був "круглий стіл" з цього питання під час VIII Конгресу СКУ, а що далі, де конкретні дії?

Хтось мені скаже, що і в КУК, і в СКУ працюють віддані люди, які дуже зайняті іншими важливими справами, і в них просто не вистачає часу всім займатись. І це правда. На все дійсно не вистачає ні часу, ні грошей. Але це справа пріоритетів. Чи чисельне збільшення громади не мусить бути, як не головним, то принаймні одним з головних пріоритетів нашого Проводу? Де в нас ще буде така нагода збільшити громаду? Та й за 15 років можна знайти і час, і можливості.

Замість цього ми маємо багаточисельні нарікання на новоприбулих, і стаття пані Василів-Базюк є тому яскравим прикладом. А чого нарікати на них? Ми ж знаємо, що це економічна еміграція, а не політична. Ми знаємо, що цим людям треба щось запропонувати, щоб притягнути їх до себе, чи, принаймні, бути досить відкритими, щоб не відштовхнути. Якщо новоприбулі приходять до організацій, і працюють на рівні з іншими членами, то вони хотіли б, щоб із їхньою думкою бодай рахувались. А не так, що ти мовчки роби, що кажуть, а рішення ми тут і без тебе як-небудь зробимо. Такий підхід є досить поширений, але до добрих стосунків він не приводить.

Продовження в наступному числі

ПІДТРИМУЙТЕ
"ОТТАВСЬКИЙ ВІСНИК"
єдине українське друковане видання в столиці Канади

ДИТЯЧА СТОРІНКА

Восьминіг

Живе в морі восьминіг,
У котрого вісім ніг,
Ніс як в птаха, очей два,
І велика голова.

В глибині, там десь на дні,
Риби плавають сумні,
Вони знають, що на них
Позирає восьминіг.

Хто, куди, за чим поплив,
Хто, про що, з ким говорив
Кожен рух їх, кожен пчих
Все він знає, восьминіг.

Та насправді восьминіг
З нуду дивиться на них.
В нього мрія є одна
Обернутися в коня.

Грива, хвіст і вісім ніг...
Ось тоді би він побіг!
Ось тоді би поскакав,
Що ніхто б не наздогнав!

Сусідки

Дві сови собі сиділи
Про сусідів говорили,
Пашталакали про все,
Що слина їм наднесе.

Скільки сойка синів має,
Соловейко як співає,
З ким сварила стрикоза
І чи скоро вже зима.

Що завівся в ставі сом,
Свині дикі знов разом.
Дятел вдарився у ніс,
Сироїжок повен ліс.

Кажани старі сліпі,
Сині квітки вже не ті,
Спека в серпні не мала,
В сарни сьоме вже маля...

На смереці серед ночі
Сперечались скільки сили,
Від дрібного до старого,
Геть про всіх обговорили.

Обходили всі їх справи -
Стигли сливи чи опали,
І чи свій смичок від скрипки,
Стрибунець нарешті справив.

На світанку сонце стало,
Сови спати вже пішли.
Хто зуміє тут залічити
Всі слова на букву "С"?

Черевички

Маю, маю черевички,
Ні маленькі, ні величкі.
Саме впору на нозі,
Дуже вигідні мені.

Вони люблять мандрувати,
І не хочуть бути в хаті.
Все готові кудись йти,
Лиш їм ніжки покажи.

Люблять бігати, стрибати,
Десь зайти, щоб їх шукати.
Калабані не минають,
Як їх ловлять, то втікають.

Помічники

А надумав кріт маленький
Хатку збудувати,
І закликав звірів різних
Йому помагати.

Три ведмеді ліс рубали,
Аж тріски летіли,
А два вовки їм співали,
Скільки було сили.

Вісім зайців, файних хлопців,
Дерево тесали,
П'ять сіреньких мишеняток
Докупи складали.

Прийшло дев'ять кабанів
Поради давати,
І сім білочок прудких
Дахом покривати.

Шість лисичок танцювали,
Ще чотири їли.
А хто вміє відгадати,
Скільки було звірів?

А як звірів полічили -
Скількох працювало?
Ну, а скільки ледацюг,
Що їм заважало?

Левко в лісі

А Левко був у лісі
І зайчика здибав,
Хотів його зловити,
Та зайчик поскакав.

На дереві ворона
Сиділа у гіллі,
Хотів її торкнути,
А вона краче: - "Ні!"

І білочка пухнаста
Леститись не дала,
Махнула Левкові хвостом,
Йї сховалась до дупла.

Такий самий, нечемний,
На стежці їжачок.
Побачив Левка, пчихнув раз
І згорнувся в клубок.

І Левко в плач: "Не піду в ліс,
Втікають всі мені,
Ніхто не любить там мене,
І я також їх - ні!"

І мама лиш потішила,
- "Та ж ти не зрозумів!
Бо ти, Левко - маленький лев,
Король усіх звірів!"

Пастушок

Зустрів я раз художника,
У нашому селі.
З тяжким, таким,
етюдником

Ішов він на спині.
За річкою, між
горами

Фарби свої розклав.
Село моє, овець і ліс,
Геть - все намалював!

Дивився на картину я.
Красне ж моє село!
Біда одна - поміж хатів,
Мене там не було...

СВІТЛИЧКА SVITLYCHKA

Для дітей дошкільного віку

Щосереді від 9:15 – 11:15 ранку

За адресою 1000 Вуґон Avenue (церква Успіня Богородиці)

9:15 – 9:30

Підготовка/Привіт

9:30 – 9:45

Пісні

9:45 – 10:00

Лекція (букви, форми, кольори)

10:00 – 10:15

Ігри

10:15 – 10:30

Перекуска

Суспільна Служба збирає дитячі забавки для "Світлички".
Якщо ви маєте вдома непотрібні вже іграшки, збірні дитячі
конструкції, гойдалки, гірки, драбинки та тому подібні
спортивні причандалля – просимо принести їх до нас.

Віршики Богдана Малини
Ілюстрації Володимира Катрушенка

“Місце Кучми зайняв Суркіс”

За інформацією газети “Свобода” у київській квартирі президента України Леоніда КУЧМИ на вул. Десятинній, 10 оселився батько Григорія Суркіса.

Напередодні Нового року Л.КУЧМА з дружиною зїхали з квартири, вивезли речі і розрахували прислугу. Будинок на Десятинній, зведення якого в 1996 році коштувало, за оцінками експертів, близько 100 млн. грн., славиться не лише “крутим” оздобленням чи новітньою електронікою, а й дипломатичним скандалом, який виник через Людмилу КУЧМУ. Перша леді була розчарована, що стіна в квартирі на шостому поверсі заважає їй бачити куполи Андріївської церкви. Поруч на Десятинній, 12 споруджували англійське посольство і були побоювання, що англійці наростять споруду вище шостого поверху і навіть, якщо прорубати вікно, куполів все одно не буде видно.

Далі, найвища державна влада вимагала від тодішнього мера Києва Леоніда КОСАКІВСЬКОГО розірвати з англійцями контракт на оренду будинку, але той не погодився. Л.КОСАКІВСЬКОГО знімають з посади і на його місце приходить Олександр ОМЕЛЬЧЕНКО.

І “раптом” в посольському будинку - архітектурній пам'ятці, що вистояла сто років і стояла б ще стільки ж, падає стіна. Відтак, О.ОМЕЛЬЧЕНКО отримав формальний привід розірвати контракт з англійцями. Вікно в квартирі Л.КУЧМИ з видом на куполи було прорублене.

Газета стверджує, що подружжя КУЧМИВ збирається жити в Кончі-Заспі, де для них “за державні гроші було споруджено 2002 року будинок №29”. У ролі “інвестора” цього масштабного будівництва виступало державне підприємство “База матеріально-технічного забезпечення” (на складах якої в липні 2002 року зберігалися нерозмитнені в порушення закону меблі для КУЧМИ вартістю 3 млн. дол.)

Орієнтовний розмір “інвестиції” становив понад 10 млн. грн. Проте, насправді будинок для Л.КУЧМИ будувався не за гроші “Бази”, а за державні. Начебто з метою виконання якихось контрактів Міністерство транспорту, очолюване нині покійним Георгієм Кірпою, перерахувало на рахунок “Бази” в “Укресімбанку” понад 70 млн. грн. Після того як “База” перерахувала їх виконавцям будівельних робіт у Кончі-Заспі, її ліквідували. А “інвестиційний проект” вартістю майже 15 млн. дол., за інформацією “Свободи”, вже приватизований подружжям КУЧМ.

Полювання на відьом?

Голову спілки українців Ізраїлю прагнуть позбавити звання “праведника світу”

У Верховний суд Ізраїлю відхилив клопотання тринадцятьох жертв Голокосту, уродженців Володимира-Волинського, які домагаються позбавлення Степана Веремчука – голови Спілки українців Ізраїлю – почесного звання “праведника світу”, яке меморіальний музей пам'яті жертв Голокосту “Яд Вашем” надає тим, хто в період II світової війни ризикував життям, рятуючи євреїв від неминучої загибелі.

Вже 7 років тринадцятеро вцілілих представників єврейської громади Володимира-Волинського, які мешкають в Ізраїлі, вимагають від “Яд Вашем” та ізраїльської влади перевірити легітимність отримання Веремчуком звання “праведника світу”, яке він одержав 1995 року. 70-річний Веремчук, громадянин України, з 1998-го мешкає з дружиною в Єрусалимі. Декілька років тому він заснував та очолив першу спілку етнічних українців в Ізраїлі й відтоді займається справою об'єднання українців на Святій землі. В одержанні цього звання йому допоміг відомий в Україні й Ізраїлі громадський діяч Яків Сусленський, голова “Спілки заохочення дружніх відносин між євреями й українцями”. Нині ж Сусленський переконаний у неправдивості розповідей Веремчука.

На думку позивачів, які скерували клопотання до Верховного суду Ізраїлю, Веремчук отримав звання “праведника світу” та легальні права на постійне проживання в Ізраїлі, ввівши в обману членів комісії “Яд Вашем”, яка розглядає прохання занести ту чи іншу особу до списку “праведників світу”. Як стверджують члени групи протесту, історія, яку виклав перед членами комісії Степан Веремчук, не відповідає дійсності. Рішення про надання статусу “праведника світу” комісія музею “Яд Вашем” затвердила на підставі заяви та документів, представлених паном Веремчуком. Вона не мала змоги заслухати свідчення людей, врятованих Степаном та його матір'ю Марією в 1942 році. У заяві пан Веремчук стверджував, що він і його матір під час зачистки загонами СС міського гетто переховували у своїй оселі декілька десятків євреїв, яким Веремчук згодом допомагав утекти до лісу й у такий спосіб урятував життя. Згідно зі статутом “Яд Вашем”, на звання “праведника світу” може претендувати людина, яка ризикувала власним життям задля порятунку євреїв. Як стверджує Степан Веремчук, нацисти все ж довідалися про факт допомоги і відправили його матір до одного з концтаборів.

Дмитро Каневський

Шпигунські пристрасті за міжнародними спостерігачами

Кучмівська владна верхівка наказувала шпигувати чиновникам за міжнародними спостерігачами, які працювали на президентських виборах. Про це розповів начальник полтавського обласного штабу кандидата в президенти Віктора Ющенка народний депутат Валерій Асадчев.

Депутат нібито має документ, який потрапив до нього з Полтавської облдержадміністрації. У ньому передбачено “забезпечення оперативного інформування Штабу Міжвідомчої робочої групи при Кабінеті Міністрів України про перебування в районі (місті) спостерігачів”. Згідно з документом, мали визначити відповідального працівника, котрий і займатиметься іноземними спостерігачами. У “штаб” чиновники зобов'язані повідомити контактний телефон “відповідального”. Він же, як зазначено в документі, зобов'язаний відстежувати факти перебування іноземних спостерігачів та інформувати про це чергового регіональної робочої групи за вказаним телефоном.

Депутат, член Української народної партії В. Асадчев також розповів про те, кому адресовано листа. “Від Полтавської облдержадміністрації – голові районної держадміністрації, міському голові міст обласного підпорядкування, голові територіальної виборчої комісії по виборах президента України”, – йдеться в наказі.

За словами начальника обласного штабу Ющенка, “ в і д п о в і д а л ь н и х ” зобов'язували збирати інформацію про спостерігачів за такими критеріями: 1) кількість спостерігачів, їхні прізвища, імена, країна (організація), що їх скерувала; 2) звіт має

містити відомості про те, які об'єкти відвідали спостерігачі й з ким там зустрічалися; 3) “визначена особа” доповідатиме, які були звернення, які порушували питання, як їх було вирішено. До того ж українська влада хотіла знати відгуки та оцінки спостерігачів, які ті дадуть стосовно перебути виборчого процесу в Україні.

Водночас пан Асадчев додав, що особа, яка фактично мала шпигувати за міжнародними спостерігачами, повинна передавати інформацію черговому регіональній робочій групі одразу після того, як з'ясує згадані відомості. Щобільше, для стеження “запроваджено щоденне (у вихідні дні також) чергування...” – каже пан Асадчев.

Нагадаймо, що значно раніше штаб кандидата в президенти Віктора Ющенка повідомляв про схожі інструкції керівництву міліції. Згідно з ними, правоохоронці мали протидіяти опозиції в регіонах. Натомість в управлінні Міністерства внутрішніх справ України ці звинувачення спростовують.

Роман ПАК

Канадський депутат у шоці від українських виборів

Депутат канадського парламенту Борис Вжесневський під час виборчої кампанії в Україні (21 листопада) був одним зі спостерігачів від Канади і курирував південні області України. Вжесневський відзначив, що один з канадських спостерігачів провів експеримент - купив 50 відкритих по 1 гривні за штуку. Вжесневський також відзначив, що група спостерігачів побувала в одній з в'язниць Миколаївської області. Там, за його словами, було виявлено незачепані урни, а також додаткові мобільні урни.

КАНАДА РАЗОМ З УКРАЇНОЮ

Цілий світ, зокрема і Канада, сприйняв Помаранчеву революцію в Україні з великим захопленням та зацікавленням. Про це заявила Почесний консул Канади у Львові Оксана Винницька. За її словами, на державному рівні зацікавлення Канади подіями в Україні, Помаранчевою революцією було величезним, про що, зокрема, свідчить та кількість офіційних спостерігачів, яку скерувала Канада на президентські вибори в Україні. "Офіційними спостерігачами на президентських виборах в Україні зареєстровано близько 1 000 громадян Канади. Вперше за всю свою історію Канада відрядила таку кількість офіційних спостерігачів на вибори в іншу країну. Особливо відзначаю, що це відбувалося в день латинського Різдва".

Серед спостерігачів, за інформацією почесного консула, 400 входили до складу офіційної делегації на чолі з колишнім прем'єр-міністром Канади Джоном Тернером, близько 100 – до складу делегації ОБСЄ, 300 перебували в Україні як представники КУК, а решта 200 були спостерігачами під час попередніх двох турів виборів. Більшість із них працювала на виборчих дільницях на Сході та Півдні України: в Донецьку, Луганську, Харкові, Полтаві, Одесі. На Заході, у Тернопільській, Івано-Франківській, Львівській, Закарпатській, Волинській та Рівненській областях працювали близько 150 канадських спостерігачів.

Про ту величезну увагу, яку приділила ця північноамериканська держава політичним процесам в Україні, свідчить також і те, що Канада була першою країною, яка на рівні свого парламенту провела п'ять з половиною годин дебатів у формі обміну думками та представлення різноманітних фактів щодо подій в Україні. Окрім того, на шпальтах канадських газет, на телебаченні, в інтернет-виданнях тема президентських виборів в Україні посідала одне з центральних місць. Щодо загального внеску Канади в процес демократизації нашої країни, відколи Україна проголосила незалежність, Канада має дуже багато програм, які фінансуються як на державному рівні, так і за рахунок різних приватних осіб, котрі в той або інший спосіб хочуть поширити поняття демократії та громадянського суспільства в Україні. "Канада після Сполучених Штатів є найбільшим донором України. Тобто внесок Канади в демократизацію України є величезним, а щодо того, наскільки він є ефективним, то про це вже судити самим громадянам України", – зауважила почесний консул.

Дніпровські острови по "поняттям" ..., або п'ять мільйонів доларів з Канади на вибори та 200 млн. на казино

В Україні у розпал політичних подій із захопленням привітали допомогу канадського уряду у сумі 5 мільйонів дол. для вираження міжнародних спостерігачів від країни кленового листка. Є і другий бік медалі. Виявляється, далеко не всі в Канаді такі філантропи, чи навіть попросту, захисники довкілля. У вересні 2004 року з Канади до Києва приїздив генеральний директор і президент корпорації „Trillium Gaming Inc.” Доменік Алфієрі. Головною метою поїздки була розмова з київським міським головою, Олександром Омельченком. Після цієї зустрічі, пан Доменік 20 жовтня направляє листа Омельченкові, в якому йдеться про те, що „Trillium Gaming” – одна з найавторитетніших корпорацій Канади, що спеціалізується на будівництві казино, і у зв'язку з цим пан Доменік запевняє Омельченка, що його казино найпрестижніші і що за сім місяців з початку робіт у Києві з'явиться казино від „Trillium Gaming”... на Трухановому острові. Проект забудови острова, вартістю 200 млн. дол., очевидно, готувався у Канаді, без участі українських фахівців і, звісно, без урахування думки української громадськості, екологів, природоохоронців і жителів Києва.

Перший етап реалізації проекту передбачає забудову території Труханового острова, який має близько 500 га. До нього входить спорудження готелю із рядом розважальних закладів і казино на перших поверхах, котеджного комплексу (близько 20 котеджів) і інші споруди. Окрім того, передбачається розширення початку Матвіївської затоки із спорудженням пристані.

Можна передбачити, що котеджі або відразу знайдуть своїх власників, або ж здаватимуться "громадянам" в якості особливо престижних номерів готелю. Розширена затока із пристанню згодиться для базування приватних яхт і інших плавзасобів, що належать відвідувачам казино і мешканцям котеджів. Проте це лише припущення...

Не говорячи вже про колосальний рекреаційний потенціал, який несе територія Труханового острова, даючи місце для відпочинку і можливість усамітнитися із родиною в куточку природи сотням киян. Труханів острів має велику природну цінність. Орієнтуючись на острів, перелітні птахи пролітають вздовж Дніпра через Київ, який на цілих 40 кілометрів перекидає звичайний для них прибережний ландшафт. На острові зустрічається ряд видів тварин і рослин, які охороняються Червоною книгою України, Міжнародного союзу охорони природи, Червоним списком Києва та міжнародними природоохоронними конвенціями. Серед них такі надзвичайно рідкісні в міжнародному масштабі рослини, як таємнича гронанка багатороздільна та альдрованда пухирчаста. Тут також трапляється найбільший орел Європи орлан-білохвіст, а звичайними є роботящі бобри. На акваторіях мешкають цінні риби, навіть стерлядь, а луки та заплавні ліси наповнює величезна кількість комах, серед яких значна частка рідкісних. Для усього цього світу єдиною загрозою виживання є недоторканість природних ландшафтів островів.

Окрім вищезазначеного, активно пропонується проект спорудження на базі Матвіївської затоки олімпійського центру для тренування спортсменів – байдарочників. Для цього, згідно даних прес-служби міськкадаміністрації, газети „Хрещатик” і власне Рішення Київської міської ради, планується розширити і спрямити всю Матвіївську затоку, а також поглибити її дно. Зараз глибина Матвіївської затоки коливається від 2 до 7 метрів. За версією Київради вся затока повинна мати глибину 7 метрів. Для байдарок? А може для яхт? Гм...? А ще кажуть, що канадці займають одне з перших місць у світі по охороні та збереженню навколишнього середовища...

ІЗРАЇЛЬСЬКІ БУДІВЕЛЬНИКИ РОЗБУДОВУЮТЬ УЖГОРОД

Ізраїльська компанія СРМ готова вкласти у розбудову Ужгорода понад 17,5 мільйонів доларів і перетворити "перлину Закарпаття" на велику туристичну принаду. Договір про будівництво, яке фірма вестиме на території, прилеглої до Боздоського парку, підписали у липні минулого року міський голова Ужгорода Віктор Погорелов та генеральний директор будівельної компанії Амікам Орен. Передбачають, що біля парку постане готельно-розважальний комплекс, а поруч збудують житлові будинки, квартири в яких зможуть купити всі бажачі ужгородці, особливо ті, які від нестатку праці вдома роз'їхались по світі і працюють будь-де на різних будовах за мізерну зарплату. Ізраїльтяни запевняють: житло надаватимуть у довгостроковий кредит на вигідних умовах. Зараз тривають переговори з кількома національними та іноземними банками. СРМ - найбільша будівельна компанія Ізраїлю. За останні 10 років вона вклала у будівництва 4 мільярди доларів. Уряд Ізраїлю доручив фірмі найбільші державні споруди країни. На рахунок будівельників близько 10 тисяч квартир у житловому секторі. В Україні фірма має намір завоювати ринки Криму, Дніпропетровська та Ужгорода. Саме Ужгород буде пріоритетним, оскільки розташований найближче до Європейського Союзу. Ізраїльтяни розпочнуть із будівництва житла, а згодом почнуть перетворювати нинішній парк на потужний комплекс туризму та відпочинку. Передбачають збудувати п'ятизірковий готель, спортивні майданчики, відновити паркові водоймища та спорудити бует навколо джерела з мінеральною водою.

Дмитро КАНЕВСЬКИЙ

БУДУЧНІСТЬ
КРЕДИТОВА СПІЛКА

NEW DEPOSIT SPECIAL

3.75% • 45 month special
4.00% • 55 month special

The minimum deposit amount is \$25,000

Visit our branch at 913 Carling Ave, Ottawa
tel.: 722-7075

Богдан Томюк

Народився в Старих Кутах Івано-Франківської області. У 1938 році опинився в Канаді. Закінчив в Монреалі університет МакГілл за спеціальністю математика. Викладав 7 років у США, чотири в Парижі, і рік в Англії. Від 1965 року живе в Оттаві. Загалом пропрацював 28 років професором математики в Оттавському університеті. У вільний час захоплюється ще виготовленням скрипок, а також компонує концерти для скрипки. Тел. (613) 745-2760

Боже, благослови нашу Україну

Україно ти наша рідна мати,
Нашим життям будемо тебе обороняти.
За тебе будемо молитись і свого ближнього любити.
Про твоє терпіння ми ніколи не забудем,
І твою благословенну землю грабувати нікому не позволим.
Світові розкажем про твоїх славних лицарів
Котрі боролись за волю Твоїх дітей
І боронили їх від хижих ворогів.

До Бога з молитвою і благанням ми звертаємось
Щоб Він нам єдності подав і нас як своїх дітей прийняв
Ворога ми не все могли поконати бо єдності ми не мали
І сукупно до ворога не приступали.
Ми своєї власної сили не знали,
І нашу славу минувшину не все памятали.
На свого ближнього жадібним оком ми ніколи не глянемо,
Тільки в любові і ширості до нього пристанемо.

Най дзвони дзвонять, оркестри грають,
Сопілки й трембіти урочисто Твоє відродження вихваляють.
Небесну музику почуємо і на колінах ми присягнемо
Любов до Тебе незміренну.
Небесне проміння нам яскраву будучність осяє,
І як ранню млу розсіє нашу долю безталанну.
Молитвою й працею ми всі труднощі й недоліки подолаємо
І межі вільними народами світу гідними станемо.

Хай наша Русь-Україна живе й розростає
І всі наші давні руські землі синьо-жовтим прапором окриває.
Хай Україна буде тою зіркою що ніжним сльозом освітить
Шлях до духовного розвитку всіх народів світу.
Боже благословення нас всіх чекає
Як ми будемо ширим серцем нашу отчизну захищати
Від всіх близьких і далеких супротивів,
Не гнути спину перед чужими,
А вклінно обніматися своїх побратимів.
Бо ми є потомки славних пращурів.

Нашу давнину не забуваймо,
І богів наших предків добрим словом згадаймо.
Другі народи своїх древніх богів легендарними героями поробили,
А ми своїх нещадно в Дніпрі потопили.
Наші древні боги про добрий урожай дбали,
І в боях перемогу нам здобувати помагали.
Тепер на сварзі вони перебувають
І дивуються що ми так один одного через релігію розгризаємо.
Релігійні подробиці неповинні нас розділяти.
Наше духовенство мусить взірцем єдності для народу стати.

Шануймо нашу мову, нашу спадщину здавен-давня
Що в собі зберігає споконвіку наше народне поняття
Про Бога, природу й суспільне життя.
Вона є наше не вичерпне джерело що нас постійно відживляє
І снагою наповняє до боротьби за волю й краще майбуття.
Не соромім нашу мову чужими словами.
На наші рідні слова скосо не позираймо
І чужими словами їх не заступаймо.
Слід вже нам рідне слово шанувати
І нашу мову від чужих слів очищати.

Як ми будемо далі рідними словами нехтувати
Перед світом будемо себе висміювати,
Наша мова перестане в своїй природній красі розвиватись.
З давніх-давен краса нашого села людей чарувала,
Душу творчим запалом надихала,

Дух народу все відживляла.
Тепер наше село лишилося спотворене,
Своєрідної краси позбавлене.
Нема тих городів і ланів що колись люди мали.
Для колгоспів то все позабирали.
Час вже з колгоспами покінчити, людям землю виділити,
І своєрідну красу нашого села віджити.
Хай наше село знову колишньою красою пишається
І надалі твердинею нашого суспільного життя лишається
Наші дівчата, наші красуні, по світі блукають щастя шукають.
Нечестиві люди їм багатство й розкоші обіцяють.
На чужині їх красою торгують і безсоромно в розпусту затягають.
Паплюжих кривожерів до них не допускаймо.
Наших красунь напризволяще не кидаймо.
Даймо їм нагоду межі благодійними людьми жити й працювати,
Самоповаги й розсудливості вивчати.
Як підуть в світ щоб не заламатись
Свого походження і своєї вродливості все гідними зостатись
Тоді буде їх світ шанувати й Україну величати
Як країна де живуть люди щасливі і Богові милі
На землі Богом благословенні

Дай Боже нам в згоді й мирі жити,
Добрий провід дістати,
Хлібом з бідним поділитись,
І сироту як свою дитину прийняти.
В наших святинях одним голосом Бога прославляймо,
І перед великим престолом вірність до нашої вітчизни складаймо.
Хай наша давня слава знову по світі лунає,
І всі народи світу з покорю й пошаною нас вітають.
Любим нашу Україну, один одному помагаймо
І грабительів нашого народу жорстоко караймо.
Хай воля, доброта й справедливість між всіма нами розцвітають

Якщо ви самі творча людина, маєте самі цікаві захоплення, або знаєте таких осіб, про яких варто розповісти — давайте знати. Матеріали для творчої сторінки приймаються в електронній формі або виразно надрукованим машинописом.

Якщо Ви бажаєте видати свої твори окремою книжкою, "ОВ" може посприяти у професійному виготовленні Вашої публікації.

Listen to Ottawa's Ukrainian Radio Programme at CHIN Radio - CJLL - 97.9 FM

every Saturday & Sunday
8:00 to 9:00 AM

Produced and hosted by Irena Bell
Enjoy Ukrainian music, interesting information
snippets & features.

Keep up to date with what's happening
in the community - upcoming events and news

НАЙДАВНІШИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ

Німецькі археологи під керівництвом Ніколаса Конарда з університету Тюбінгена знайшли один з найдавніших у світі музичних інструментів - флейту, вирізану з гігантської слонової кістки. Цей інструмент завдовжки 18,7 см знайшли на півдні Німеччини - на тій же ділянці, де десять років тому науковці відшукали дві інші флейти, зроблені з кісток лебедя. Три згадані флейти набагато давніші за будь-який інший музичний інструмент зі знайдених на сьогодні. Їх вік - 30-37 тисяч років. Проте остання знахідка з трьома отворами для пальців потішила археологів більше, ніж дві попередні: "Ця третя флейта - все одно, що Rolls Royce порівняно з Hyundai", - пояснює Конрад. За його словами, річ у слонової кістки. Це найкращий матеріал для створення флейти, доступної на той час.

БУДУЧНІСТЬ

КРЕДИТОВА СПІЛКА

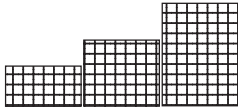
GREAT RRSP RATES!

Escalator GIS 3 year term

3 YEAR 5.00%

2 YEAR 3.25%

1 YEAR 2.00%

Escalator GIS 5 year term

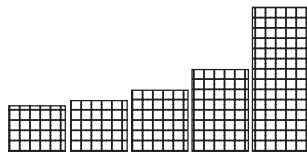
5 YEAR 7.00%

4 YEAR 4.25%

3 YEAR 3.00%

2 YEAR 2.50%

1 YEAR 2.25%

2.50%

12 month special

RRSP Loans at Prime minus 0.5%

Visit our branch at 913 Carling Ave, Ottawa

tel.: 722-7075

www.buduchnist.com

УКРАЇНА ПРИВАБЛЮЄ ІНОЗЕМЦІВ

Кількість іноземних туристів, які відпочивали в Україні минулого року, більша, ніж кількість українців, які відпочивали за кордоном. За даними Державної туристичної адміністрації за 6 місяців минулого року Україну відвідали 785 тис. організованих туристів з інших країн (позаминулорічний показник - 235 тис.). Сьогодні попит на приїзд туристів в Україну й надалі зростає і важко встигнути забезпечити іноземних туристів послугами належної якості. В Україні потрібно рекламувати свою туристичну привабливість. Також слід створювати умови - якісні дороги, відповідний рівень інфраструктури - для подорожувальників на авто (в Україні це понад 50% громадян). Особливою популярним цього року у туристів був Крим. Найчастіше його відвідують туристи з Угорщини, Польщі, Росії, Білорусі та Молдови. До того ж, щотижня в Крим в розпал сезону прибувають два чартерні авіарейси з Німеччини і один із Фінляндії.

ПЕРШИЙ НЕАНДЕРТАЛЕЦЬ - ГАЛИЧАНИН

Галичани давно підозрювали, що мають значно давнішу історію, ніж вважали досі. І ось вам доказ - за 40 кілометрів на південь від Львова група львівських науковців знайшла кістки неандертальця. Цінну знахідку виявили в гроті Прийма-1, де вже з 1993 року тривають розкопки, - повідомляє інформагенція Контекст-медіа. Науковці-археологи під керівництвом професора Леоніда Мацкевича знайшли сім кісток скелета чи скелетів неандертальця, а також залишки перепаленої деревини, що свідчить про те, що галицька пралюдина любила грітися біля багаття й знала, як добути вогонь. Зауважмо, що ці кістки аж на 16 тисяч років давніші за кістки древньої людини, знайденої у Кримських печерах Киїк-Коба та Пролом (а досі знахідка була єдиною на території України), нашим аж 46 тисяч років. Наразі в гроті Прийма-1 розкопано близько 20% культурного шару пам'ятки, а це дозволяє припустити, що буде знайдено нові археологічні матеріали, які збагатять українську та світову науку.

Підтримуйте видання
єдиного українського друкованого видання
в столиці Канади

ОГОЛОШЕННЯ

Якщо ви маєте будь-яке оголошення відносно винайму-пошуку помешкання, продажу і купівлі нерухомості або будь-яких речей, пошуку чи надання праці, знайомств, циркуєте однодумців, реклами у сфері послуг, або хочете оголосити про діяльність своєї організації чи фірми — звертайтеся до «Оттавського Вісника». If you have any advertisements (regarding rent, selling, buying, job offers or search, business advertisement, any kind of service — medical, real estate, construction, etc.), please contact "Ottawa'skyj Visnyk".

Незабаром набір в український дитячий табір "Покрова" - слідкуйте за оголошеннями.

До винайму

- В квартирі облаштована окрема кімната в центрі Києва (вул. Б. Хмельницького - письменницький будинок РОЛІТ) 300 євро в місяць, телефон, балкон, TV, пралька, сніданок/вечеря, можливо обумовити короткотерміновий побут, додаткову кімнату для другої особи, за домовленням зустріч-провід з/до літвища e-mail: tmarta@estart.com, тел. (380-44) 244-3667

Потрібно

- Активних і енергійних розповсюджувачів "Оттавського Вісника" в українській громаді у будь-якому місці Північної Америки на комерційній основі. Деталі за контактними адресами на 2-ій сторінці цього числа.

Праця

- Family located in Rothwell Village (near National Research Council, East Ottawa) seeking experienced caregiver for three children (7, 4 and infant). Bilingual (Ukrainian/English or French/English) preferred but not mandatory. Starting in mid-Fall 2005. For more information contact Chrystia at 742-0322.

Продається

■ \$269,900

Private 5-bedroom bungalow situated on a quiet residential street in the Upper Britannia area. The property offers excellent access to schools, shopping, transit, nature and bike trails, park, beach (4 min. walk) and recreational facilities (closed and open tennis court, yacht club, skating rink, etc.) This solidly constructed bungalow has much to offer the active family or first time buyer alike.

- Features: a wood burning fireplace in the living room; hardwood flooring throughout the ground level, open concept kitchen. The basement has 2 bedrooms, a 1/2 bathroom, spacious entertaining area, laundry room and lots of storage space.
- Outside you can enjoy a spacious yard and a mature cedar hedge makes you, your family and friends feel very private.
- Lot Size: 75 X 100. Exterior: Brick.
- Outside Parking: 3 Cars (chain parking)

To view the house, please call (613) 596-6097 to make an appointment.

Lincoln Fields Shoe Repair

2525 Carling Ave

Vieslaw Wasilewski
Valeri Sosnov

Tel: 224-6969

Open: Mon-Wed 9-6 • Thurs-Fri: 9-8
Saturday: 9-5

Чехи вже не бачать в українцях тільки заробітчани

чеська щоденна газета "Mlada fronta DNES" ("Млада Фронта ДНЕС") за 14 грудня 2004 року

"...Україна сяє! Спочатку це був Ющенко. Потім засяяв Кличко. Сяє і Шевченко. Руслана стала однією з небагатьох східних співачок, яких знають і на Заході. Усі великі зірки останніх днів походять з України. Світовою славою ми з нею мірятися не можемо. Коли ми мали славетного політика Гавела, у нас не було суперзірок спортсменів. Коли ми мали уславлених спортсменів Недведа та Гашека - вже не мали славного політика. Що вже казати про співаків. Тому, коли заробітчанин-будівельник ламаною чеською мовою попросить у Вас трошки води, не забуваймо, що ми розмовляємо з тим, від чьєї країни світ у захваті..."

PERLEY-ROBERTSON,
HILL & McDOUGALL LLP

Warren L. Creates, B.A., LL.B.

**Immigration Lawyer
Head of Immigration Law Group**

Practice restricted to all immigration & related matters, including:
work permits •
permanent resident applications •
appeals •

Ворен Крітс

Імміграційний адвокат

Вирішення усіх видів імміграційних справ включаючи:

- дозволи на працю
- візи для постійного проживання
- апеляції в суді

PERLEY-ROBERTSON, HILL & McDOUGALL LLP

Tel: (613)566-2855 • (613)566-2839 • (613)238-2022

Legal Assistant: Nadia Malyna • e-mail: nmalyna@perlaw.ca

e-mail: wcreates@perlaw.ca,

www.perlaw.ca

90 Sparks Str., Suite 400, Ottawa, ON K1P 1E2

ПІДТРИМКА З ПОЛЬЩІ

Останнім часом помітно зросли симпатії поляків до українців, - стверджують польські соціологи. Згідно з результатами соціологічного опитування, проведеного варшавським Центром вивчення громадської думки, прихильно до українців нині ставляться 29 відсотків поляків. Раніше цей показник становив 19 відсотків. Як повідомляє радіо "Німецька хвиля", опитування попередніх років показували, що поляки до українців ставляться лише трохи ліпше, ніж до румунів та циган. Але під впливом останніх подій в Україні ситуація змінилася на краще. Зростання кількості людей, які прихильно ставляться до українців, на 10 відсотків лише за рік (а насправді, мабуть, за якихось два місяці) - дуже серйозний показник. Поляки виявляють свою прихильність не лише у відповідях на питання соціологів. Зокрема в розпал акцій протесту, особливо ж під час переговорів за участі Александра Квасневського, в Києві - на майдані, в наметовому містечку біля Верховної Ради та Маріїнського палацу - перебувало близько тисячі польських студентів, які натхненно скандували: "Polska z wami (Польща з вами)!". Попри католицькі різдвяні свята, партія "Право і справедливість" відправила 1000 спостерігачів. Зокрема з Кракова прибули 200 осіб, серед яких були польські шахтарі з Величкі і Сілезії. Вони, за задумом ініціаторів, мали знайти спільну мову з гірниками Донбасу. Близько 200 спостерігачів надіслало до України й об'єднання польських студентів.

Латвія відкрила архіви КГБ

Парламент Латвії вирішив відкрити доступ громадськості до документів КГБ, що залишилися після розвалу Радянського Союзу. Парламент також подовжив на 10 років дію закону, що забороняє претендувати на державні посади особам імена яких містяться у тих справах.

Досі латвійці мали право ознайомлюватися зі своїми справами в архівах КГБ. А оприлюднювалися лише справи тих осіб, які претендували на державні посади чи роботу в правоохоронних органах. Усі, хто був пов'язаний співпрацею з КГБ не мають права балотуватися на виборах чи працювати в урядових і правоохоронних структурах Латвії. Латвійські фахівці кажуть, що росіяни встигли забрати усю найважливішу документацію КГБ до Москви. З чим ми латвійців і вітаємо! Може наступною, таке рішення, нарешті прийме і Україна!

АНОНС: ОТТАВА, 11 ЧЕРВНЯ 2005

Над нами — небо!

Концерт СЕСТЕР ТЕЛЬНЮК (Україна)

та виставка ІГОРА ПОЛІЩУКА (Канада)

- поезії В. Стуса, С. Тельнюка, Б.-І. Антонича, В. Симоненка, покладені на музику і виконані сестрами Тельнюк, відворені в картинах художника Ігора Поліщука — це рідкісний синтез високої поезії, вишуканої музики, широкого, драматичного виконання та модерного живопису.
- це мистецтво, народжене Революцією! Драматургія музики та слова у живописі. Проект, робота над яким тривала понад два роки, — народжений в оновленій, демократичній Україні!

Про місце і час концерту буде оголошено додатково

Відшкодування за дім у Львові

Європейський трибунал з прав людини у Страсбурзі визнав, що польська держава порушує майнові права осіб, яких було переселено після 1944 року з України, Білорусі та Литви (у Польщі їх називають забужанами). 1944 року тодішній польський уряд уклав договори з урядами УРСР, БРСР та ЛитРСР про те, що польська держава сама компенсує втрату майна, яке переселенці залишили на сході.

Забужани кілька разів домагалися від влади компенсації їхнього майна. Врешті сейм ухвалив закон, згідно з яким від початку 2004 року особи, що залишили майно в Україні, Білорусі чи Литві, та їхні нащадки зможуть одержати компенсацію. Та не "живими грішми", а знижками під час закупівлі державного майна, яке приватизують за більше ніж 50 тисяч злотих. А що на цьому поприщі чути в Україні? Чи буде коли порушено подібне питання до північного сусіда? Тиша...

COMPUTER SERVICES AND REPAIRS

e-mail: Vsmishny@hotmail.com phone: (613)761-5786

Virus Removal - Diagnostics - Repairs - Upgrades - Web Design - Home and Office Networking - Repairs Household Equipment

Computers and peripheral devices — repairs, upgrades, maintenance. Complete anti-virus scan and virus removal, data restoration, software installation. Web Design, including maintenance and updates. Installation of new and recharged cartridges for laser and jet printers and copy machines. Assistance in setting PC configuration — the best performances per \$1 invested guaranteed. Local networks — layout, connection and maintenance.

Repair of Audio - TV - Home Theaters - Video - Stereo - Phones

Найпевніше місце, де завжди можна отримати число

"Оттавського Вісника"

— кредитова спілка "Будучність"

913 Carling Avenue, Ottawa ON K1Y 4E3

Tel: 613-722-7075

Відчинена:

Від понеділка до п'ятниці з 11.00 до 18.00

В суботу з 10.00 до 15.00, вівторок, неділя — вихідні

ПЕРЕДПЛАТА "Оттавського Вісника"

На прохання читачів, "ОВ" починає тимчасову передплату на чотири послідовні числа. Якщо ви бажаєте отримувати "Оттавський Вісник" на території Канади до вашої поштової скриньки, просимо вислати на адресу редакції великі заадресовані конверти з поштовими марками та чек на п'ять доларів, або, десять доларів, з конвертами без наліплених марок. Про досконаліші умови передплати, "ОВ" повідомить згодом на своїх сторінках.

Приватні оголошення стосовно пошуку-надання праці, та пошуку-винайму помешкань і т.п. друкуються безкоштовно. Комерційні оголошення — за домовленням.

До уваги передплатників,

"ОВ" поки що видається не щомісяця, а в залежності від наявних зібраних коштів. Заохочуйте своїх знайомих підтримувати датками наше видання! Жертводавцям надається посвідка для відтягнення від податку.

Хай ВАШІ податки працюють для ВАС!

Спрямуйте самі свої податки туди —

де вони приносять користь українській громаді!

**Підтримуйте видання єдиного українського
друкованого видання в столиці Канади!**

Прочитали самі — передайте іншим!